72STE JAARGANG No. 9281 WOENSDAG 30 MAART 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling) Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Surinaamse verkiezingen zijn rustig verlopen

Minstens 75% van aantal kiezers bracht stem uit

Naar wij van welingelichte zijde vernemen hebben bij de gisteren in Suriname gehouden verkiezingen voor de Staten, in Paramaribo 29.546 van de 37.843 stemgerechtigden hun stem uitgebracht. Bij een telling van 900 stembriefjes was de verhouding: 400 stemmen voor het Eenheidsfront en 300 voor de N.P.S.

Naar de A.V.R.O.S. mededeelt, heeft minstens 75% van het aantal kiezers zijn stem uitgebracht. Over het algemeen is het gisteren in Suriname rustig geweest.

Er hebben alleen incidenten plaats gevonden tussen de propagandisten aan de ingang der stemlokalen.

Volgens de laatste berichten had het Eenheidsfront te Paramaribo om 11 uur: 1444 stemmen tegen N.P.S. 918 stemmen.

In Marowijne en Commewijne leidt het Eenheidsfront .In Coronie heeft de N.P.S. de leiding.

Min. Lampe morgen op audientie bij H.M. de Koningin

's-Gravenhage. — H. M. Koningin Juliana zal morgenochtend om elf uur (Ned. tijd) minister Lampe op het paleis te Soestdijk ontvangen.

Bevan ondervraagd

Londen. — De leider van de linkervleugel van de Britse Labourpartij, Bevan, is twee uur lang „ondervraagd" door de geheime commissie van acht partijleiders, die zijn eventuele uit wijzing uit de partij bestudeert. Vandaag doet de commissie aanbevelingen op een bijeenkomst van het hoofdbestuur.

Volgens Bevans vrienden verliep de bijeenkomst „nogal goed". Volgens waarnemers wees de houding van Bevan niet op een man, die geheel „verslagen" is.

Nader wordt bericht dat Aneurin Bevan niet uit de partij zal worden gestoten. Het hoofd-bestuur legde zich neer bij Bevans verzekering, dat hij zich in de toekomst zou houden aan de officiële politiek der partij. Dit besluit betekent echter niet, dat Bevan weer deel zal uitmaken van de Labourfractie in het Lagerhuis.

Wie wordt Inspecteur van het onderwijs?

Willemstad. — De vraag wie inspecteur van het onderwijs wordt begint accuut te worden nu bekend is, dat dr W. Goslinga op medische gronden afgekeurd is zijn arbeids hier voort te zetten.

Ten aanzien van de opvolging zijn verschillende namen genoemd van personen die reeds zouden zijn gepolst enz, doch een eenvoudig commentaar man Minister A.E. Booi logenstrafte alles wat ten aanzien van de opvolging in deze is gezegd.

Desgevraagd deelde Minister Booi ons mede ,dat zodra de Regering officieel in kennis is gesteld van het feit, dat dr W. Goslinga niet meer als Inspecteur-van het **Onderwijs kan fungeren**, de Regering via de plaatselijke dagbladpers sollicitanten voor de vacature zal oproepen. Nadat de Regering middels de sollicitaties een inzicht heeft gekregen omtrent de personen, die zich voor deze functie beschikbaar stellen, dan eerst kan overgegaan worden tot de benoeming van een opvolger.

Het Surinaams Tienjarenplan

Nederland neemt deel met 171 millioen

's-Gravenhage. — In een communiqué is bekendgemaakt, dat de onderhandelingen tussen Nederland en Suriname over de financiëring van het Tienjarenplan geleid hebben tot een overeenkomst. De Nederlandse regering is in principe bereid te bevorderen, dat door Nederland wordt deelgenomen aan de ontwikkeling van Suriname op basis van een herziening van het Surinaamse Tienjarenplan, en wel tot ten hoogste Nf 171 millioen, waarvan Nf 156 millioen voor de in het plan aangegeven projecten en Nf 15 millioen voor landverbindingen Paramaribo met Moengo en tussen Coronie en Nieuw Nickerie.

Hierbij wordt ervan uitgegeven, dat a) Suriname verantwoordelijk is voor de richting. waarin zijn ontwikkeling zal worden geleid; b) Suriname een goed financieel en monetair beleid blijft handhaven; c) Suriname bereid is Nederland en Nederlandse producten en ondernemingen bij gelijke voorwaarden en omstandigheden voorrang te verlenen voor de uitvoering van werken van het Tienjarenplan boven het buitenland en buitenlandse ondernemingen.

Suriname verbindt zich in elk project van het werkplan voor 1/3 deel der werkelijke kosten bij te dragen, terwijl Nederland aanneemt 1/3 deel dier kosten te verstrekken in de vorm van leningen en 1/3 in de vorm van bijdragen a fonds perdu. Wanneer Suriname buitenlandse schenkingen ontvangt of dergelijke leningen aangaat, welke derden, bijvoorbeeld de Wereldbank, genegen zijn blanco of in het kader van het Tienjarenplan te verstrekken ten behoeve van Suriname, dan zullen deze in het plan betrokken worden, waar zulks mogelijk is. Deze leningen en schenkingen zullen in mindering komen van het leningsaandeel der Nederlandse bijdragen.

Indien Suriname niet in staat is zijn bijdragen in enig jaar te brengen op tenminste Sf 4 millioen, dan zullen deze schenkingen zo mogelijk aangewend worden ter aanvulling van bijdragen uit eigen Surinaamse middelen tot een bedrag van Sf 4 millioen.

Suriname stemt in met de vestiging van een Nederlandse missie van deskundigen in Paramaribo met een informatieve en adviserende taak en als schakel tussen Nederland en Suriname, in het bijzonder met het in het plan bedoelde coordinerende Surinaams bureau voor het Tienjarenplan.

In overleg met Surinaamse autoriteiten zullen de nodige faciliteiten worden verleend voor toezicht op een doelmatige en juiste besteding der middelen en op de naleving der voorwaarden. Suriname stelt elk jaar na overleg met Nederland het werkplan vast voor het komende jaar. Na goedkeuring daarvan stelt de Nederlandse regering middelen beschikbaar.

In het communiqué is nog een bepaling opgenomen om eventueel meningsverschil uit de weg te ruimen en zonodig door arbitrage op te lossen.

„De grote stilte" op Bonaire

Kralendijk. — De dag van de candidaatstelling voor de komende verkiezingen van Eilandsraadleden nadert snel. Van Aruba en Curaaço bereiken ons berichten over de politieke activiteiten, die zich binnenkort op de Antillen zullen ontplooien. Maar hier op Bonaire is alles nog rustig. Tot nog toe!

Men hoort of ziet niets, dat betrekking kan hebben op de politiek. Vragen over eventuele candidaten worden angstvallig ontweken. Wie weet, bereidt men zich ondergronds voor op de grote strijd. Maar ondertussen vragen wij ons af, of deze grote stilte misschien een storm aankondigt, die straks zal losbarsten.

Laatste mode voor de man is dit jacket van de Ocelot bont, ontworpen door de Engelsman Taunton Thorpe, die dit ochtend-jacket de naam van „Regal-Aire" gaf.

V.d. Weide benoemd tot Landsontvanger

Willemstad. — Naar wij vernemen zal de heer H.W.J. v.d. Weide per 1 April a.s. worden benoemd tot Landsontvanger op Aruba.

Dientengevolge zal de heer v.d. Weide bevorderd worden tot Hoofdcommies.

Kampvuur

Willemstad. — Ter gelegenheid van het 1-jarig bestaan van de Simon Bolivar groep zal op Zaterdag 2 April te 19.30 uur op het terrein Villa Maria een kampvuur worden gehouden.

Recht tot 't hart

Niet het zwaard, maar de moed bevecht de overwinning.

Nederl. elftal tegen België zonder Wilkes en Lenstra

Amsterdam. — Het Nederlandse voetbal elftal dat Zondag 3 April in het Olympisch Stadion te Amsterdam tegen België in het veld zal treden is door de keuze-commissie van de KNVB als volgt samengesteld: Doel: De Munck (Fortuna); Achter: Wiersma van Donar en Kuys van Haarlem; Midden: Klaassens (Venlo), van der Hart (Fortuna) en van Schijndel van SVV, die tevens aanvoerder is; Voor: Dillen (PSV), Schaap ('t Gooi); Roosenburg (Sneek), Timmermans (ADO) en de Harder van Holland Sport. Reserves zijn Pieters Graafland van Ajax; Odenthal van Enschede, van der Hoek van Feijenoord en Cor van der Gijp van Emma.

Het niet opstellen van Lenstra is het gevolg van een door hem opgelopen blessure tijdens de wedstrijd tegen de Londense combinatie te Rotterdam. Door deze blessure, een bloeduitstorting in het dijbeen, kon Lenstra zich Zondag j.l. in de ontmoeting van zijn club met Willem II niet volledig geven.

Dinsdag bij de centrale training gaf hij te kennen dat hij alleen aan deze training zou deelnemen met toestemming van dr Posthuma en deze vond het inderdaad niet wenselijk dat Lenstra meed eed.

Uit de samenstelling blijkt verder dat in het elftal dat tegen Denemarken speelde twee wijzigingen zijn aangebracht, namelijk dat Wilkes is vervangen door Roosenburg en dat Timmermans in de plaats van Lenstra zal optreden. Schaap is verhuisd van de middenlinie naar de voorhoede en Klaassens werd in de middenlinie opgesteld.

Inzake de blessure van Lenstra vernam het ANP nog dat ook al zou een speciale behandeling een gunstige uitwerking hebben en hij dus Zondag kan spelen, de Keuze Commissie de verantwoording nog niet op zich zou willen nemen om hem in deze zware wedstrijd op te stellen, nadat hij tien dagen niet zou hebben kunnen trainen.

Wilkes is weliswaar niet herkozen, maar is daarom nog niet uit de gedachten van de K.C. verdwenen. Men is van mening dat de plotselinge overgang in klimatologische omstandigheden voor Wilkes ongunstig heeft gewerkt. Als de warmte in Nederland terug is, is het niet onmogelijk dat Wilkes nogmaals een kans krijgt.

Het Belgische elftal voor de wedstrijd tegen Nederland is als volgt samengesteld: doel: Meert; achter: Drieberchem en Van Brandt; midden; Huysmans, Carré en Mees; voor: Vliers, Houf, Henki Coppens, Givard, Pieters. De reserves zijn: Gernaye, Dirickx, Van Kerkhoven: Mermans.

Dit is op twee man na dezelfde ploeg, die 24 October vorig jaar te Antwerpen Nederland met 4-3 versloeg. In dat elftal spelde Lembe-rechts rechtsbinnen en Moes linksbuiten.

Nieuwe onderwijs-Congregatie

Willemstad. — Naar wij van bevoegde zijde vernemen, zal het R.K. Onderwijs in de Nederl. Antillen zich binnen afzienbare tijd mogen verheugen in de steun van een nieuwe Congregatie van Zusters. Voor einde October van dit jaar worden er drie Religieuzen van de Congregatie van de Goddelijke Voorzienigheid (uit Steijl bij Tegelen. Nederland) in het Vicariaat verwacht, wier aantal in de loop van het volgend jaar zal worden aangevuld. De drie Zusters komen naar Aruba, om op de scholen van San Nicolas werkzaam te zijn.

Echtelijke twist met vuurwerk

Nantes. — Te Pont Rousseau heeft een opgelaaide echtelijke twist ten gevolge gehad, dat het dak van het huis af vloog, het huiselijke meubilair vernield werd, een buurman uit het puin gegraven en de echtgenoot naar het ziekenhuis overgebracht moest worden....

Twee echtelieden hadden een twist en de man dreigde zijn vrouw met een pistool. Zij rukte hierop een gasbuis los om zich te verdedigen, niet lettend op het ontsnappende gas. Dit kwam door een haardvuur in de kamer tot ontploffing.

Londen. — Prof. Joseph Rotblat, een Britse geleerde op het gebied van de kernenergie, heeft verklaard dat een atoomoorlog rampzalige gevolgen zou hebben voor de voortplantingsmogelijkheid.

In Buenos Aires, op het bekende May Plein, werd kortgeleden een parade gehouden door Gauchos en boeren, welke werd bijgewoond door Pres Peron. Bij deze gelegenheid ontving de President een historische Indianen speer als dank voor zijn bemoeienissen bij de landbouwproblemen. De President ontvangt uit handen van een Gaucho de Indianen speer.

Stakingen in Engelse havens nog steeds niet ten einde

Strijd tussen vakbonden oorzaak van arbeids-moeilijkheden

Londen. — De havenarbeiders van Brikenhead hebben op een massavergadering besloten het werk weer te hervatten, waardoor de hoop is ontstaan dat er spoedig een einde zal komen aan de havenstaking, die de haven van Liverpool vrijwel verlamde, gedurende de afgelopen drie dagen.

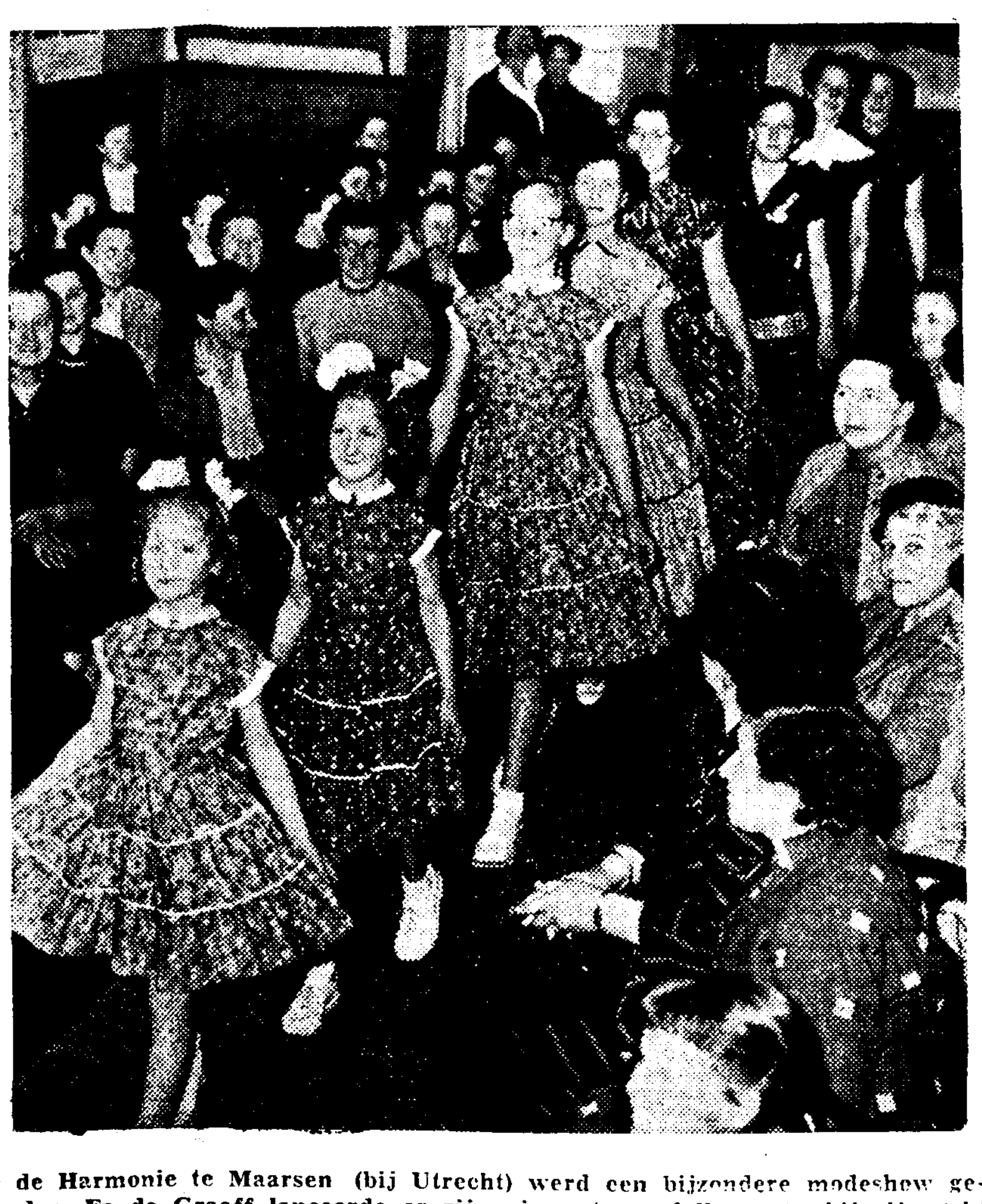
Een paar honderd havenarbeiders zijn trouwens vanmorgen al weer aan het werk gegaan in Liverpool zelf. waar echter tegenover staat dat 2000 havenarbeiders die in Manchester aan het werk zouden gaan vanmorgen de verrassende beslissing namen toch maar weg te blijven.

De strijd tussen de vakbonden onderling, welke de oorzaak is van de staking heeft tot gevolg gehad dat te middernacht op 100 schepen het werk totaal stil lag te Liverpool en het aantal stakers tot 15000 was aangegroeid.

Verzonnen vijfling op Cuba

Havana. — In het district Quantaname op Cuba is een aantal personen gearresteerd, omdat berichten waren verspreid over de geboorte van een vijfling zonder doktershulp.

Een uitgezonden ambulance zocht te vergeefs naar de vijfling — aldus in Havana ontvangen berichten.

In de Harmonie te Maarsen (bij Utrecht) werd een bijzondere modeshow gehouden. Fa de Graaff lanceerde er zijn nieuwste modellen, waarbij zijn acht dochters als mannequin fungeerden. Van voor naar achteren, Yvonne 7 jaar, Odilie 9 jaar, Astrid 11 jaar, Florence 15 jaar, Cecilia 16 jaar, Louise 21 jaar, Joke 22 jaar en Mimi 23 jaar.

Firestone opent bandenfabriek in Valencia

Caracas. — Als onderdeel van de viering van het 400-jarig bestaan van Valencia, heeft Firestone dezer dagen een reusachtige bandenfabriek in de stad in gebruik genomen. Het fabrieksterrein beslaat een oppervlakte van 1.000 ha en strekt zich uit in de Oostelijke buitenwijken van de stad.

Bij de openingsplechtigheid waren o.a. aanwezig de president van Venezuela, kolonel Jiménez, en de voorzitter van de raad van commissarissen van de Firestone Tire & Rubber Company te Akron, de heer Harvey S. Firestone Jr.

De Venezolaanse fabriek zal in aanzienlijke hoeveelheden buiten- en binnenbanden afleveren. De huidige productie van 600 banden per dag zal in de nabije toekomst verhoogd worden tot 750 per dag. Deze productie is helemaal bestemd voor de Venezolaanse markt.

H. Zita patrones der huisbedienden

Vaticaanstad. — De Heilige Congregatie der Riten heeft de H. Zita officiel uitgeroepen tot patrones der katholieke huisbedienden over de gehele wereld. De H. Zita was ongeveer 700 jaar geleden dienstbode in een koopmansgezin te Lucca in Toscanië. Naar verluidt, was zij in het begin blootgesteld aan de kwaadwilligheid der overige bedienden, maar later wist zij de vriendin en vertrouwelinge te worden van het gehele huishouden. Zij stierf in 1278 na een diensttijd van 48 jaar bij hetzelfde gezin. Haar resten liggen begraven in een kerk te Lucca.

N.Y. Times in Lima gedrukt

New York. — De „New York Times" heeft aangekondigd, dat zijn internationale editie voor Zuid-Amerika van 5 April as. af gedrukt zal worden in Lima (Perú) op de persen van het dagblad „La Prensa".

Proc. Gen. Hoge Raad concludeert tot verwerping Cassatie-beroep Berkelse arts

's Gravenhage. — De procureur-generaal bij de Hoge Raad concludeerde tot verwerping van het cassatie beroep van de Berkelse arts J.F.A.M. Opdam, die door het gerechtshof is veroordeeld tot levenslang wegens moord op zijn echtgenote. De Hoge Raad wijst 3 Mei arrest.

Turijn. — De jeugdige Italiaanse autocoureur Montovani, die Zaterdag tijdens een training voor de Grote Prijs van Turijn met Maserati verongelukte en aan beide benen werd gewond, moet zijn rechterbeen missen.

Veertig jaar te vroeg

De ophef, die momenteel gemaakt wordt over de publicatie van de documenten van Yalta moet ons één belangrijk feit niet doen vergeten: Het essentiële verloop van de conferentie is vroeger reeds beschreven in de mémoires van twee staatslieden, die aan de besprekingen hadden deelgenomen: Churchill en Stettinius. En vervolgens heeft bijvoorbeeld Chester Wilmot in zijn voortreffelijke boek „The Struggle for Europe" al een vrij uitvoerige schildering gegeven van de vermaarde ontmoeting tussen de Grote Drie. Overigens wordt het beeld, dat men zich tot nog toe van Yalta had gevormd wel veel vollediger en scherper door de aanvullende feiten, die in de zojuist geopenbaarde verslagen kunnen worden gevonden. Het is echter geen opwekkende lectuur.

Wij wisten, dát Stalin gedurende de historische Februaridagen van 1945 zijn best had gedaan om zich van zijn meest beminnelijke zijde te laten zien, hetgeen bij Roosevelt werkelijk enig succes gehad schijnt te hebben. Bij de openingszitting, op Zondag 4 Februari, maakte Stalin onmiddellijk een gebaar. dat de president goedgunstig moest stemmen: hij stelde voor, dat Roosevelt de voorzittershamer zou hanteren. En ook bij andere gelegenheden spreidde de Russische dictator zijn charmes ten toon, terwijl hij intussen een verraderlijk spel speelde. Wij wisten ook op welke voorwaarden Rusland zich bereid verklaarde aan de oorlog tegen Japan deel te nemen, en het was ons eveneens bekend, dat te Yalta in principe de nieuwe grenzen van Polen werden vastgesteld. Tenslotte hebben we in de literatuur over de tweede oorlog de merkwaardige verklaringen kunnen lezen, die de Amerikaanse en Britse regeringsleiders na afloop van de conferentie bij hun thuiskomst hebben afgelegd: Churchill zeide in het Lagerhuis: „De indruk, die ik uit de Krim mee naar huis heb genomen, is, dat Maarschalk Stalin en de Sovjetleiders in eervolle vriendschap met de Westerse democratieën willen samenwerken." En Roosevelt vertelde het Congres: „Ik ben er zeker van, dat er na de overeenkomst van Yalta een stabieler Europa zal ontstaan dan er ooit is geweest." Twee uitlatingen, die later een sinistere klank hebben gekregen.

De ontmoeting van de Grote Drie in het Livadia-paleis heeft in de afgelopen tien jaar reeds aanleiding gegeven tot heel wat scherpe critiek. In Amerika en in Engeland is niemand meer trots op de resultaten van Yalta. Hoogstens trachten personen, die een rol gespeeld hebben in het drama de gang van zaken te verdedigen. Dit is bijvoorbeeld in 1953 gebeurd door de tegenwoordige Amerikaanse ambassadeur in Moskou, Bohlen, die indertijd als tolk en vertaler aan de besprekingen heeft deelgenomen. Bohlen heeft toegegeven, dat het — achteraf gezien — misschien onnodig was geweest de Russen in de oorlog tegen Japan te betrekken. maar hij veronderstelde, dat Roosevelt talrijke levens van Amerikaanse soldaten meende te kunnen sparen door de Sovjets in het Verre Oosten te laten meedoen. Inzake Polen merkte Bohlen op. dat de Russen begin '45 de macht hadden in dit land, zodat Amerika en Engeland hun wel hun zin moesten geven. „De kaart van Europa zou er nu niet veel anders hebben uitgezien als er geen conferentie van Yalta was geweest", zo heeft Bohlen tenslotte twee jaar geleden zijn verklaringen samengevat.

De tot nog toe onbekende bijzonderheden, die men uit de vrijgegeven documenten verneemt, zijn belangwekkend, al wordt onze indruk van Yalta er niet wezenlijk door veranderd. Vooral van gewicht is echter het feit, dat het State Department juist op dit moment de wereld herinnert aan een zo pijnlijk hoofdstuk uit de geschiedenis van de tweede wereldoorlog. Men vraagt zich af of er met deze onverhoedse openbaarmaking wel andere belangen gediend zouden kunnen zijn dan die van bepaalde zeer anti-Democratische Republikeinen, als bv. senator Knowland. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft gezegd, dat de publicatie niet meer te stuiten was, tengevolge van een lek. Maar draagt de regering van de V.S. dan niet mede de verantwoordelijkheid voor dit lek?

Churchill, die de stukken tot 1995 bewaard had willen zien, schijnt hoogst verbolgen te zijn over het gebeurde. En men kan die verontwaardiging begrijpen, vooral als men verneemt, dat de tekst ernstige fouten bevat, die voorkomen hadden kunnen worden als men de Britse premier vóór de publicatie had geraadpleegd. Sir Winston heeft zelfs gesproken van „de Amerikaanse versie" van het verslag van Yalta; een uitdrukking, die voor Washington niet bepaald vleiend is. Churchill ziet bovendien in een zo spoedige openbaarmaking van het besprokene op een geheime internationale conferentie een gevaarlijk precedent. Wellicht zal in de toekomst bij soortgelijke besloten besprekingen nooit meer zo vrijelijk van gedachten worden gewisseld. En aldus zouden de diplomatieke mogelijkheden tot het verminderen van spanningen in de wereld beperkt worden, hetgeen slechts schadelijk kan zijn.

Met Churchill's voorlopige bedenkingen tegen de publicatie is de zaak echter nog lang niet afgedaan. De Amerikaanse autoriteiten zullen ongetwijfeld nog heel wat te horen krijgen over hun opzienbarende daad, die — althans volgens de Britse premier — veertig jaar te vroeg werd verricht.

Ingezonden

Reacties na de Spelen in Mexico

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Red.)

Meneer de Redacteur,

Naar aanleiding van de bijzonder slechte resultaten, die onze waterpoloploeg te Mexico bereikt heeft, voel ik mij geroepen, nu eindelijk het slot dat al die maanden op mijn mond heeft gezeten, te openen, en enige feiten in verband met de uitzending van de waterpoloploeg naar Mexico wereldkundig te maken. Direct zult U zeggen: „Nu pas". Ja, inderdaad, nu pas Het was voor mij onmogelijk de uitermate zwakke ploeg, die naar Mexico moest, reeds van te voren als dusdanig te doodverven, en zodoende alle nog aanwezige enthousiasme en optimisme reeds bij voorbaat de nek om te draaien. Dit betekent echter niet, dat ik gezwegen heb, verre van dat.

Men heeft in een plaatselijk blad opgemerkt: „Dit heeft niemand kunnen voorzien", maar niets is minder waar. Bestuursleden van Zwembond en Olympisch Comité, leden van Keuze- en Waterpolo-commissies, en ouders van spelers heb ik met allerlei argumenten trachten te overtuigen, dat een uitzending van deze zeer zwakke ploeg op zijn minst onverantwoordelijk te noemen was, zowel uit sportief als financieel oogpunt bekeken, en dat indien zij tòch zouden gaan, zij wedstrijden zouden gaan verliezen met tien en meer doelpunten verschil. En U ziet, meneer de Redacteur, hoe mijn woorden bewaarheid zijn geworden. Maar mijn stem was die eens roepende in de woestijn. Men móést en zóú naar Mexico, hoe dan ook.

Nu zult U zich misschien afvragen hoe ik het mij durf aanmatigen een dergelijk oordeel te vellen. Welnu, dat durf ik, meneer de Redacteur, omdat ik van mening ben, dat ik door mijn grote ondervinding op het gebied van internationale waterpolotournooien de enige persoon op Curaçao ben, die over dit onderwerp **KAN** oordelen. Immers bezocht ik o.a. de Caraïbische Spelen te Barranquilla en Guatemala, in 1946 en 1950, de Olympische Spelen te Helsinki in 1952 en de Juegos Deportivos Nacionales te Cali in 1954. Ik heb viermaal als leider-trainer een Antilliaanse waterpoloploeg uitgebracht naar Regionale Spelen en Shell Olympiades, en ben driemaal met een eerste prijs en eenmaal met een tweede thuis gekomen. Ik heb in Helsinki de Argentijnen met 9—3 van Nederland (toen op het toppunt van zijn kracht) zien verliezen, ik heb de Amerikanen de vierde plaats in het eindklassement van Helsinki zien bereiken, de Mexicanen met 13—4 van de wereldkampioen Hongarije zien verliezen, en uiteindelijk de Brazilianen met 3—2 door Spanje (nr 8) zien uitschakelen. Diezelfde Brazilianen, die volgens de Amigoe-verslaggever van Nederland zouden hebben verloren maar die bij mijn weten nog nooit tegen Nederland gespeeld hebben.

Verder kan ik door mijn ervaring als scheidsrechter in alle Nederlandse waterpolo-regionen beoordelen, dat dit Antilliaanse zevental slechts een zeer middelmatige tweede klasser is. En dan toch zich met sterke internationale ploegen te willen meten, is wel erg pedant.

Een internationaal waterpolotournooi is hard, erg hard. Nog meer dan voetbal is waterpolo een spel van man tegen man dat bij gebrek aan goede en strenge leiding zeer vaak ontaardt in een gevecht. O.a. de Argentijnen hebben in hun wedstrijd te Helsinki tegen Nederland laten zien, dat ze op zijn zachtst uitgedrukt heel harde spelers zijn. Nu kunt U wel zeggen, dat dat toch ophoudt met sport te zijn. Dat geef ik U direct toe. Maar het is nu eenmaal zo. Wil men dus aan een dergelijk tournooi deelnemen, dan moet men ten minste even hard zijn als de andere mededingers. En dat zijn onze Antilliaanse spelers absoluut niet. In de hele ploeg zit slechts één speler, die dit internationale spel èn door zijn snelheid èn door zijn hardheid kan benaderen. De rest is òf te jong, wel snel (nog lang niet genoeg), maar niet voldoende gehard, òf te oud, en daardoor ondanks hardheid te langzaam. Techniek en tactiek moeten wel tot in de puntjes verzorgd zijn, wil men gebrek aan snelheid en hardheid elimineren. En dat is bij de Antilliaanse ploeg niet het geval. Hoe kan het ook anders na maar net negen à tien weken training. Terwijl de andere landen reeds jaren trainen, en dan zowel technische training als conditie-training. Wist U bv. dat een bepaald soort worsteloefeningen een onderdeel vormt van de conditietraining? Hierdoor o.a. verkrijgen de internationale ploegen hun vereiste hardheid. Maar de Antilliaanse ploeg heeft geen of niet voldoende conditietraining gehad, kòn dat ook niet hebben in maar amper twee maanden tijd.

Dit, meneer de Redacteur, zijn volgens mij oorzaak en reden van deze waterpolo-deblacle. Dit resultaat is door mij voorspeld, maar mijn waarschuwingen zijn in de wind geslagen Net zo als de goede naam van de Antillen in Midden-Amerika en de Caraïbische Zee op waterpologebied is weggeblazen.

J. H .Kramer

Au revoir! Revoir wat?

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Red.)

Mynheer de Redacteur.

Elke dag zit ik te wachten op protesten. Verdient dan onze gemeenschap wat ze krijgt? Zijn ook de laatste ogen moedeloos geworden?

Ik schreef een uitdagend beledigend scheldstuk over de wegmoffeling van Dolf Henkes' muurschildering achter board bewerkt door twee heren die wat moeten verdienen. Ik legde het in mijn lade. Wij schijnen alles te verdienen, wat gebeurt. Je draait je hoofd maar af als je weer het dak ziet afvliegen van een landhuis, achter Marchena, nog onlangs om zijn fraaiheid uitvoerig gefotografeerd door Prof. Ozinga en assistent

Wij zullen dadelijk een boek krijgen en het boek zitten lezen tussen de beelden van die groenteboer, in huizen zonder historie of geboorte, en als wij het meenemen in ons vliegtuig zal de folklore van het onbenul ons na grijnzen. Au revoir gedachte, dat hier een jonge geest naast een oude waardigheid nevens een konden bestaan. Au revoir. Revoir wat?

C. J. H. Engels

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Red.)

Wat is onbehoorlijk?

Naar aanleiding van het artikel in Uw nummer 9279 van Maandag 28 Maart 1955 onder de kop „ONBEHOORLIJKE PUBLICATIE", zij het mij vergund het navolgende op te merken, ter publicatie in Uw blad.

In Uw bovenbedoeld artikel komt o.a. de passage voor: „Omdat de bedoelde redacties meenden te maken te hebben met een officiële gouvernementspublicatie, waarbij de door deze dienst gebruikte enveloppe de vlag was, die de bedenkelijke lading moest dekken".

Het getuigt niet van ridderlijke waarheidsliefde, dat U een vermeendelijk onjuiste publicatie in Uw blad poogt te verontschuldigen door U te beroepen op een „door deze dienst gebruikte enveloppe" (dienst-enveloppe?) waarvan hoegenaamd geen sprake is!

Deze onbehoorlijke onwaarheid werpt een zo schril licht op Uw schrijverij, dat het mij overbodig, immers nutteloos voorkomt ook nog de overige tegen mij ingebrachte onwaarheden te weerleggen.

Alleen reeds het feit, dat U niet de moeite hebt willen nemen mij nader te horen op zg. onbehoorlijkheden in de door U gewraakte publicatie, maken het mij onmogelijk Uw onvriendelijk artikel au sérieux te nemen.

E. Salas

Naschrift:

Wij willen hierbij aantekenen, dat het ons niet gegeven is om wat inzender qualificeert als te zijn „vermeendelijk onjuiste publicatie' te verontschuldigen. Wij weten, dat het reclame-artikeltje pertinente onjuistheden bevatte, welke voor het Hoofd van het Kadasterwezen bepaald grievend moeten zijn. Zo grievend, dat hij meende met een ingezonden artikel op het geschrijf van de heer Salas te moeten antwoorden. Tenslotte heeft de directe chef van het Hoofd van het Kadasterwezen het beter geacht — en volkomen terecht — de gewraakte publicatie niet publiekelijk in de kranten af te handelen.

Dat de publicatie van de heer F Salas in de kolommen van dit blad terecht kon komen, is toe te schrijven aan het feit, dat de redactie van dit blad in de veronderstelling verkeerde hier te maken te hebben met een **officiële gouvernementspublicatie** èn door enveloppe èn door het briefpapier, dat inzender daarvoor gebruikte. Ten overvloede zij opgemerkt, dat ook de andere redacties nog steeds in de veronderstelling verkeren, dat de gewraakte publicatie een **officiële gouvernementspublicatie** is.

Wij willen hier **voorlopig** mee volstaan en verwijzen naar de mededelingen, die wij kregen van de boven de heer Slas geplaatste instantie, die bedoelde publicatie betreurde en ambtelijk deze zaak zal corrigeren.

Met de lootjes op stap

Willemstad. — Gisteren deed M.B.M. aangifte van oplichting tegen A. L. Aangever had het geluk, dat op de drie loten van Caracas, die hij had, de hoofdprijs was gevallen. Hij ging naar A.L. die naar Caracas zou gaan en wisselde de loten bij hem in. Deze schreef een chèque uit...... maar de chèque was niet gedekt. De aangever zat toen met een ongedekte chèque van f. 1560,— terwijl L. in Caracas het geld inde. Hij besloot dus naar de recherche te gaan. De zaak is in onderzoek.

Auto in brand

Willemstad. — Gistermorgen omstreeks 10 minuten over vijf stond er nabij restaurant La Fé, op de Schottegatweg, Noord, een personenauto in brand. Waarschijnlijk was de brand ontstaan door een lekje in de gasoline leiding. De brand werd door omstanders met een emmer water geblust.

K.Z.P. rapport

Willemstad. — De Kinder & Zedenpolitie moest gisteren driemaal onderhouden en tweemaal bemiddelend optreden.

Tevens nam de K.Z.P. twee vechtersbazen van de politiewacht op het Brionplein over. Het waren de 15-jarige J.F.S. en de 17-jarige R.S.W., die met elkaar geknokt hadden. S had W met een steen op het voorhoofd geslagen en W had op zijn beurt met een fles het hoofd van S geaaid. De verwondingen waren niet ernstig. Dr. Berkenveld die S. onderzocht, kon geen inwendige kneusingen bespeuren.

Het weer

Max. temp. 29.6 C. (85.3 F.), min. 25 C. 77 F.) en gem. 26.8 C (80.3 F.). Max. wind 24, min. 13 en gem. 18 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%, neerslag 0.2 mm. Heldere hemel 2, licht bewolkt 9 en bewolkt 13 uur.

Jonge Wacht wint van Asiento Jrs

Suffisantdorp. — **In het Suffisantstadion** werd gisteravond om half zeven een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tussen de oudste junioren van de voetbalclub Asiento en een elftal van de Jonge Wacht. Deze wedstrijd werd door de Jonge Wacht gewonnen met 3-2.

Nederlaag-tournooi Asiento

Suffisantdorp. — Om acht uur werd gisteravond in het Suffisantstadion een wedstrijd gespeeld tussen Asiento 3 en de Marine Luchtvaart Dienst in het kader van het Nederlaag tournooi uitgeschreven door de voetbalclub Asiento. De Marinemensen voelden zich op de begane grond kennelijk even goed thuis als in de lucht, want reeds spoedig wisten zij een 1-0 voorsprong te nemen, welke zij voor de rust nog wisten te vergroten tot 2-0. Na de hervatting verkleinde Asiento de achterstand door een doelpunt van Bakker tot 2-1, doch de MLD antwoordde hierop door er 3-1 van te maken en even later werd het zelfs 4-1. Asiento zat echter niet bij de pakken neer en Janse kon de stand op 4-2 brengen, welke stand tot het eindsignaal ongewijzigd bleef. Hiermede heeft de MLD de tot nu toe grootste nederlaag aan Asiento toegebracht en leidt derhalve in dit tournooi. De wedstrijd, welke sportief verliep, stond op een zeer goed peil, hoewel het spel aan beide kanten fors was.

P.A.A. over Curacao

Willemstad. — De afdeling „Public Relations" van de Pan American World Airways deed dezer dagen een „release" verschijnen over ons eiland Curaçao, „a tiny, pin-neat Dutch island that likes to call itself the shopping center of the Caribbean".

Het bevat een volledige toeristische beschrijving over de bezienswaardigheden op Curaçao, waarbij de Synagogue en vele andere gebouwen uit de zeventiende eeuw zijn genoemd. Ook de brug en het nieuw te bouwen Hotel El Curaçao worden beschreven.

De bevolking wordt aangeduid als te zijn vriendelijk, behulpzaam en beleefd terwijl men de Curaçaoenaar klassificeert als te behoren tot s'werelds „best linguists".

Met name worden de hotels genoemd. Cacantie-gangers kunnen een vroege lunch gebruiken in Miami, aan boord gaan van een PAA-Clipper en in Willemstad zijn voor diner, aldus het „release" van de PAA.

Vertrekt met 22, arriveert met 23

Willemstad. — Dezer dagen vertrok een Pan American World Airways speciaal vrachtvliegtuig van Houston V.S. A. met bestemming San Salvador, El Salvador, met aan boord 22 stuks vee.

Het vliegtuig arriveerde met 23 stuks.

De uitbreiding van de koeienfamilie, die werd bekeken door begrijpende Salvadoraanse douane-ambtenaren, was een pasgeboren Holstein kalf, dat hoog in de lucht werd geboren terwijl de machine zich met een snelheid van 200 mijl zuidwaarts spoedde.

De „vroedvrouwen" waren de Fleet Serviceman Harold H. Palm en de Junior Station Manager Kenneth G. Hinds, beiden van de afdeling Vracht te Miami.

Zij maakten na de geboorte een ruimte vrij achter in het toestel waar zij het kalf behandelden. De Salvadoraanse veearts Dr. Roberto Trabanino, die het toestel in San Salvador opwachtte, meldde later dat koe, kalf.... en bemanning zich in goede welstand bevinden.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 6 in, 6 uit; Tankschepen 11 in, 10 uit; Zeilschepen 1 in, 4 uit. Passagiers landen 4, vertrokken 18, doorgaand 170.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakte gisteren 14 P.V.'s op, verleenden 1 maal assistentie en moesten 2 maal onderhoudend optreden. Er werden verder geen bijzonderheden gemeld.

AGENDA

WEST-END:
„Gypsy colt"; 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:
„Project M-7"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:
„People will talk"; 19.00 en 21.00 uur

CARIBE:
„Singing in the rain"; 20.00 uur

REX:
„Tall in the saddle" 20.00 uur

ROYAL:
„La derniere nuit" 20.00 uur.

SUFFISANTTHEATER:
„Chicago deadline" 20.00 uur

WIJKGEBOUW EMMAKERK.
Lezingen van pater Th. Willers en mr. L. Weeber (Ned. Klassiek verbond).

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Punda door Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 3280, in Otrabanda door Botica Brion, Brionplein 29 tel. 3222.

Wit Gele Kruis

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster de Lannoy, van Eyck van Voorthuizenweg 2, tel. 3572

Brieven van Slauerhoff

Bij A. A. M. Stols te den Haag heeft Arthur Müller Lehning „Brieven van Slauerhoff" uitgegeven die, hoewel qua inhoud niet belangrijk, een zo uitstekend beeld geven van de dichter dat ieder Slauerhoff-enthousiast dankbaar zal zijn voor dit kleine boekje. Er staan verscheidene uitspraken van „Slau" over zichzelf in en zijn stemming op de talrijke reizen in het Verre Oosten is voortreffelijk te peilen uit deze „cartes-belles" welke hij zijn vrienden heeft geschreven.

Uit vrijwel alle berichten waarmee hij zijn correspondenten verblijdde stijgt die morose sfeer op die zo karakteristiek is voor deze „poète maudit" die van zichzelf moest getuigen dat hij een atoom was dat in geen chemische of physische verbinding paste. „Bij elke keuze heb ik 't gevoel dat wat ik kies ook 't verkeerde zal zijn", is een opmerking die in het kort zijn gehele levenshouding verwoordt. Alle oases blijken na korte tijd toch weer fata morgana's te zijn voor hem. Voortdurend sukkelend, met hevige kou op een onverwarmd schip, dagenlang in een smalle kooi en donkere hut liggende, schreef hij zijn verzen en proza. Jarenlang leefde de schrijver onder deze omstandigheden en hieruit kan men de waarheid doorproeven van de dichtregel die hij noteerde: alleen in mijn gedichten kan ik wonen... Hij begon hoe langer hoe minder voor literatuur te voelen en daarom ook verwondert een los neergeschreven opmerking dat het hem speet in plaats van al zijn Franse boeken niet Stefan George's „Stern des Bundes" te hebben meegenomen, al zouden de kristallen verzen van George hem zeker ook niet hebben kunnen helpen en zou hij evengoed geschreven hebben: „Zoo staat het en zoo heb ik 't noch aan boord noch aan land dragelijk, daar ik niet weet wat te moeten willen..." Een af en toe flauw opflikkerende belangstelling voor de uitgave van zijn eigen werk past nauwelijks in dit desolate bestaan van een van onze meest echte dichters. Lehning's fraai uitgegeven boekje is verlucht met curieuze foto's en facsimiles, waaronder dat van een briefje, geschreven op een uitgescheurde paspoortpagina

Dulles dringt aan op bekrachtiging der Parijse accoorden

Washington. — Minister Dulles heeft in de Senaatscommissie voor buitenlandse zaken aangedrongen op een spoedige bekrachtiging van de Parijse accoorden, die naar hij zei, de basis zullen leggen voor een nieuw Europa. Het was voor Europa waarschijnlijk de laatste kans om als welvarend gebied te kunnen blijven bestaan, aldus Dulles.

In het vervolg van zijn verklaring zeide minister Dulles er zeker van te zijn dat het maanden zal duren voor de Westerse landen gereed zullen zijn voor een conferentie met Rusland.

Hij voorzag geen ernstige vertraging bij de oprichting van de West Duitse strijdkrachten, hoewel het gereedkomen van deze strijdmacht mogelijk toch verscheidene jaren zal duren.

Naar zijn mening zijn er tekenen dat Rusland zich ten aanzien van de Duitse bewapening bij de feiten zal neerleggen.

Senator Knowland voorspelde dat het Congres de Parijse verdragen op korte termijn zal goedkeuren.

Franse regering slaat „Poujadisten" wapen uit de hand

Parijs. — De Franse nationale vergadering keurde met 303 tegen 218 stemmen de voorgestelde belastinghervorming goed.

De regering krijgt hiermede gedurende een maand volmachten tot de invoering van belastinghervormingen en andere financieel-economische wijzigingen bij decreet.

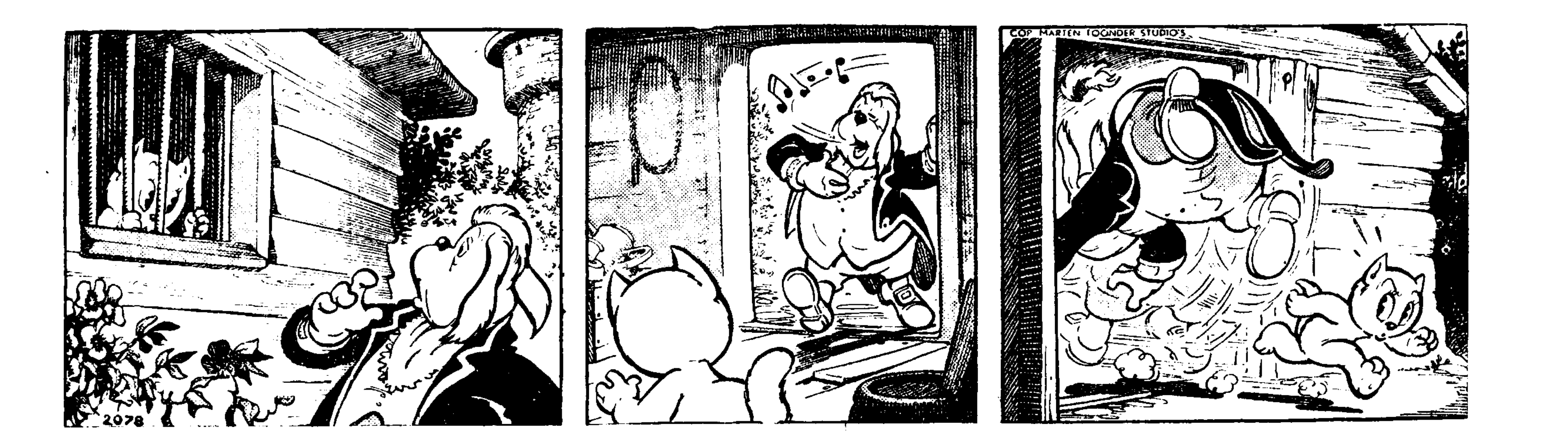
Voorts zijn de zware straffen afgeschaft voor het verzet tegen belasting-inspectie en wordt een mildere toch preciesere regeling ingevoerd.

Men hoopt hiermede de Poujadisten (dit zijn de deelnemers aan een anti-belasting actie onder leiding van de 32-jarige boekverkoper Poujade) een wapen uit handen te hebben geslagen, omdat de regeling minder ongenoegen opwekt, doch effectiever werkt.

Tel Aviv. — Twee Israëlische militairen, die, toen hun auto in de omgeving van Mirim nabij de door Egypte bezette strook van Gaza op een mijn liep, gewond werden, zijn in een ziekenhuis overleden.

De Heer en Mevrouw
L. M. MADURO-BAKHUIS
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochtertje
CORALINE MARIE JEANNETTE
St. Elisabeth's Gasthuis
29 Maart 1955

TOM POES en de Pruikenmaker

2078 — De bediende Joost was door zijn zingerij zo ver van het rechte pad afgedwaald, dat hij geen enkele gedachte meer aan de huishouding van Bommelstein besteedde.

Dromerig schreed hij door de tuin, plukte hier een bloempje en daar een blad en stond lang en aandachtig zingend stil voor een bedauwd spinnerag. Het was werkelijk schokkend om te zien hoe de eens zo trouwe knecht geheel in de ban van de zangpruik geraakt was. Het geroep van Tom Poes, die nog steeds in de schuur zat opgesloten, beroerde hem dan ook nauwelijks, doch toen hij naderbij kwam begon hij het geschreeuw storend te vinden. Daarom beëindigde hij zijn lied en keek fronsend naar het morsige venster.

„Excuseer!" sprak hij, een weinig uit de hoogte, „u zingt er naast, jonge heer!"

„Ik zing niet!" riep Tom Poes woedend. „Je moet me helpen, Joost! Laat me er uit! Doe de deur open!"

Maar Joost luisterde niet. Hij opende reeds de mond om een nieuw gezang aan te heffen en daarom probeerde Tom Poes iets anders. „Kom eens kijken!" riep hij. „Er hangt hier een paardehoofdstel aan de muur!"

Deze woorden riepen iets in de beklagenswaardige bediende wakker. „Het paardehoofdstel!", mompelde hij. „Een beetje oud misschien, maar de melodie doet het nog best! Een goede song, als ik zo vrij mag zijn!" Zo sprekende opende hij de deur van het schuurtje en trad binnen met de eerste strofen van het bekende lied op de lippen.

Maar Tom Poes liet het niet tot zingen komen. Met een grote vaart schoot hij tussen zijn benen door en rende de tuin in, terwijl Joost achter hem met een doffe plons op de grond stortte.........

De reis van Hr. Ms. „Willem van der Zaan" naar de Bovenwinden

Doen! zei de kapitein en de kapel speelde de Marseillaise

Met oranje getooide Statianen dansten tussen muzikanten in

Marinierskazerne Suffisant. — Wanneer de nieuwe instrumenten, die Shon Caj Winkel en zijn vrienden op de afscheidsavond van Overste Nass aan de Marinierskapel schonk in de toekomst nooit beter dienst zullen doen dan ze tijdens het bezoek van de kapel aan de Bovenwindse Eilanden deden, dan hebben ze hun rente voor altijd al dubbel en dwars opgeleverd. Want de kapel heeft niet alleen het ijs tussen bevolking en marine-mensen gebroken, maar zij heeft ook de gedachte, dat de Bovenwinden deel van de Nederlandse Antillen en deel van het koninkrijk uitmaken, weer levendig gemaakt. Zij bracht daardoor de mensen in een feestelijke stemming en schiep een sfeer van goodwill, die niet zal nalaten nog lang in de toekomst door te werken. En om die reden willen wij nu het epos schrijven van adjudant Bruul en zijn mannen, 37 mariniers die gewoon zijn in de troep mee te lopen en slechts in hun vrije tijd de wapens voor de instrumenten verwisselen.

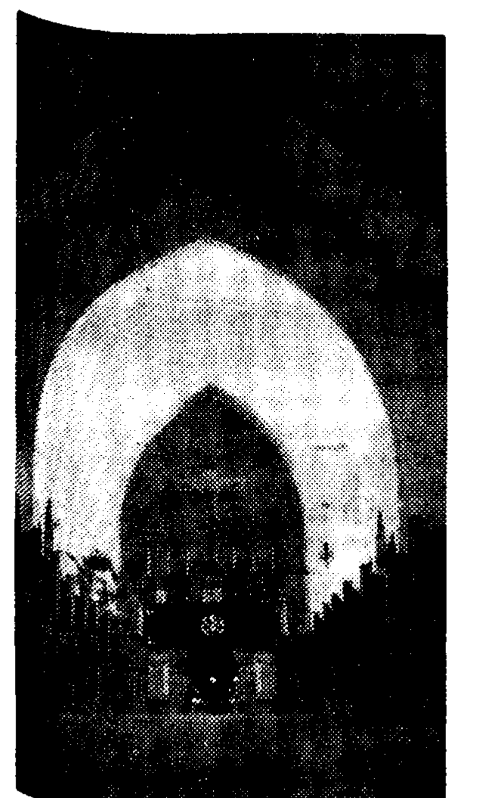

Brigadier van politie v.d. Bos in voetbaltenue tezamen met zijn zoontje, die de trophee draagt, die door Gezaghebber Paap was uitgeloofd.

„Het waren onvergetelijke dagen: Wij voelen dat wij bij jullie horen!"

Het begon al direct na aankomst op Sint Maarten toen zij een mars door Sint Philipsburg maakten, die drie kwartier duurde en tijdens dewelke de troep ter sterkte van 40 man op de muziek van de kapel meemarcheerde.

Men maakt op Sint Maarten zoiets niet bepaald iedere dag mee. En de mensen waren dan ook aanstonds enthousiast en stonden geestdriftig langs de weg te juichen. Van lieverlede sloten zij zich bij de stoet aan. En zo hadden de mariniers vanaf het eerste ogenblik dat zij op Sint Maarten voet aan wal zetten, de sympathie van de bevolking gewonnen.

Zo ziet de kerk van pastoor De Barbanson op Philipsburg er uit. Hier was het waar de marine-mensen des Zondags ter kerke gingen en luisterden naar de begroetingswoorden van de pastoor, die tevens wees op de hechte band tussen de delen van het Koninkrijk.

Toen bij aankomst van de Gouverneur een erewacht stond opgesteld, was de kapel er natuurlijk ook en accentueerde deze de plechtigheid van het ogenblik door het brengen van het eerbewijs.

Vanzelfsprekend waren adjudant Bruul en zijn mannen er weer tijdens de feestelijke receptie, zij hielden daarna een taptoe en last but not least gaven zij een concert dat maar recht klonk als een klok (ondanks de regen) en dat op het plein te Philipsburg door niet minder dan 400 mensen werd bijgewoond.

Zieken niet vergeten

Een bijzonder aardige geste was het concert voor de zieken in het hospitaal. Kapitein Middelhoff had zijn opwachting gemaakt bij Mère Superieure Rudolphina en haar het blijde bericht gebracht, dat de marinierskapel op de binnenplaats van het hospitaal een uitvoering zou komen geven. Mère Rudolphina nam het aanbod natuurlijk gaarne aan. En zo stonden de mannen van adjudant Bruul die avond met hun blinkende instrumenten te midden van de zieken van Philipsburg en speelden met zoveel toewijding, dat op al die gezichten de blijheid begon te stralen en het voor de zieken al evenzeer feest was als voor de gezonden, die een week lang getuige konden zijn van al die ongewone en boeiende dingen, die er door het bezoek van de „Willem van der Zaan" aan hun eiland gebeurden.

Jammer dat de regen spelbreker werd. Regen is een wispelturig iets. Wanneer men hem nodig heeft, blijft hij maandenlang uit. En kan men alles behalve regen gebruiken, dan begint hij met bakken uit de hemel te vallen. De muzikanten moesten noodgedwongen met hun kostbare instrumenten naar café Lido vluchten tot de bui over was. Daarna keerden zij terug.

Want een marinier laat zich nu eenmaal niet verjagen. Voor de volgende bui losbrak bliezen zij nog de Defileer-mars en het Wilhelmus. En zo kregen zowel de zieken van Sint Maarten als de gezonden ondanks de regen toch hun openlucht-concert van de Curaçaose marinierskapel.

En dit was nu het aardige van heel dit bijna ontroerend gebeuren: de zieken staken hun grote dankbaarheid en blijdschap om deze geste niet onder stoelen of banken en zeiden met tranen in de ogen, dat zij zich nooit zo één met Nederland gevoeld hadden als thans, en dat de Bovenwinden zich helemaal niet als de verweesde kinderen van het koninkrijk behoefden te gevoelen.

Naar Sint Eustatius

Een heel bijzondere gebeurtenis voor adjudant Bruul en zijn kapel is de tocht naar Statius geworden. Dit bezoek aan het tweede zustereiland stond oorspronkelijk niet op het program. Maar toen de „Willem van der Zaan" daar was aangekomen en men bemerkte hoe enthousiast de bevolking was en hoe buitengewoon dit bezoek daar werd gewaardeerd, verzond de commandant van het schip, de kap. lt. ter Zee J.H. v.d. Weijer, op verzoek van de Gouverneur, een telegram naar Sint Maarten om kapitein Middelhoff te vragen de kapel voor één dag naar Statius te willen sturen. De kapitein stelde zich onverwijld telegrafisch met Overste Rikkers in verbinding. Deze gaf aanstonds toestemming aan het verzoek van de Gouverneur te voldoen. En zo werd die Zondagochtend de hele kapel met sloepen op de inmiddels ter rede van Sint Philipsburg verschenen „Willem van der Zaan" ingescheept en voor een dagje naar Statius overgebracht.

En wat het daar voor een groots feest geworden is, hebben wij ons voor adjudant Bruul en door sergt majoor van Wijk, die de taak had alles op de filmstrook vast te leggen, zelf laten vertellen. Iedereen droeg oranje en liep met vlaggen, zeiden ze. En wat de marinemensen werkelijk nog nooit hebben meegemaakt: de geestdriftige mensen gingen niet alleen achter de kapel meelopen, maar zij dansten tussen de muzikanten in en liepen aan weerszijden van de tamboer maitre. Het werd één grote verbroedering. Als ooit de marine één was met het volk, dan wel die Zondag, toen de kapel heel het eiland vol feestelijke klanken blies.

Naar Marigot

Kapitein Middelhoff vergat niet ook zijn opwachting te maken bij monsieur le maire van Marigot op het Franse gedeelte van Sint Maarten. Monsieur Flemming was aanstonds enthousiast toen hij hoorde, dat de mariniers genegen waren daar te komen concerteren. Hij bracht de kapitein naar de prachtige open hal van de school, die buitengewoon geschikt was als muziekkiosk en stelde hem voor de kapel daar te laten concerteren. De afspraak was spoedig gemaakt. En zo zag Frans Sint Maarten kort daarna een heuse kapel van Nederlandse mariniers binnen zijn grenzen naar Marigot optrekken. Niet met wapens en oorlogstuig, maar met trommen en trompetten. En de mensen van Nederlands Sint Maarten kwamen mee. En in Marigot liepen zij met vooruitgestoken borst rond, alsof zij wilden zeggen: dit is ónze marinierskapel en genieten jullie Fransen er voor deze keer nu ook maar eens van!

Marseillaise!

Toch heeft adjudant Bruul nog een middelgrote hindernis moeten nemen, vooraleer hij met zijn muzikale falanx naar Marigot kon optrekken. Het is gewoonte om aan het slot van een militair concert de nationale hymne ten gehore te brengen. Waar de kapel nu op Frans grondgebied optrad, zou zij beleefdheidshalve ook het Franse volkslied, de Marseillaise moeten ten gehore brengen. Maar dat was gauwer gezegd dan gedaan. Want de kapel had deze pittige volkshymne niet alleen nog nooit gespeeld, maar zij beschikte ook niet over een partituur of partijen daarvan. Goede raad was duur. De detachementscommandant en de kapelmeester staken de koppen bij elkaar en na enig overleg besloot de eerste zich tot pastoor de Barbanson te wenden en hem te vragen of hij de kapel niet aan de muziek van de Marseillaise kon helpen. Dat kan de pastoor helaas niet. Maar hij stuurde de kapitein naar een onderwijzeres. En die was in het bezit van een soort bewerking van het Franse volkslied, een fantasie, waaruit men met een beetje goede wil de melodie te voorschijn kon toveren.

Het muzikale wonderstuk werd de kapelmeester ter hand gesteld. Deze liet zijn ogen over de noten gaan, schudde eerst het hoofd, neuriede toen het bekende wijsje, begon het met zijn voeten te begeleiden en trok van lieverlede een tevreden gezicht. „Het wijsje zit er in," zei hij, „maar hoe er een partituur van te maken voor een kapel van 37 man!"

De kapitein antwoordde niets anders dan: „Toch maar doen." Dat is een van die mariniers-slagzinnen, die het altijd goed doen en die ook nu weer succes had. Want de adjudant trok zich een dag terug met papier en potlood en begon aan het monikkenwerk van het uit schrijven van een partituur en 31 (zege: een en dertig) partijen! Hij hield vol tot het bittere einde. En toen hij ermee klaar was, begon hij meteen in één ruk met het instuderen. De jongens hadden er plezier in. En dat was dan ook mede de reden, dat zij het concert te Marigot konden besluiten met een Marseillaise als onder de Parijse Arc de Triomphe nooit magistraler geklonken heeft. Monsieur le Maire was er door geroerd en liet niet na deze Nederlandse mariniers speciaal te bedanken voor hun muzikaal eerbewijs aan Frankrijk. De uitvoering van de Marseillaise in Marigot door een geheel onvoorbereid kapel zal voor altijd de trots blijven van de Nederlandse mariniers en speciaal van adjudant Bruul, die in dit kunststukje het leeuwenaandeel had.

Caraibische Spelen!!

Gezaghebber Paap, die zich in die dagen toch al zo buitengewoon charmant en behulpzaam ten opzichte van zijn gasten betoond had (hij had opdracht gegeven de pomp van de brandweerspuit steeds gereed te houden ten einde daarmede de watertrailer in het bivak op tijd te kunnen vullen; D.O.W. leverde gratis afvaltonnen en haalde op tijd het vuil op; dezelfde dienst stelde bij de embarquatie belangeloos een truck ter beschikking; tijdens het avondconcert was voor een doeltreffende verlichting gezorgd en voor enkele honderden zitplaatsen), Gezaghebber Paap kwam met het idee om Sint Maarten het toneel van op bescheiden schaal georganiseerde „Caraibische Spelen" te doen zijn. Hij propageerde een voetbaltournooi tussen Frans Sint Maarten, Nederlands Sint Maarten, de mariniers en de „Willem van der Zaan". En hij stelde maar meteen een flink trofee beschikbaar. En aldus geschiedde. Op het voetbalterrein van Nederlands Sint Maarten brandde de sportieve strijd los. Eerst tussen de mariniers en Frans Sint Maarten, waarin de mariniers met 1-0 het loodje moesten leggen. Toen tussen de „Willem van der Zaan" en Nederlands Sint Maarten, welke spannende ontmoeting door de zeelieden met 2-1 op hun naam werd geschreven. De beide winnaars kwamen toen in de finale tegenover elkander te staan. En hoe zij elkaar de eer van de eindoverwinning en de daaraan verbonden trofee van de Gezaghebber betwist hebben, blijkt wel uit de dubbelblanke uitslag. Zelfs na het enerverende strafschoppen nemen bleef de beslissing nog uit. Want beide partijen forceerden drie treffers. Men moest daarom zijn toevlucht tot de loting nemen. En toen begon vrouwe Fortuna de mannen van de „Willem van der Zaan" toe te lonken. Zij wonnen de trofee en namen die als een prettige herinnering aan hun verblijf op de mooie Bovenwindse eilanden mee naar huis.

Passagieren

Natuurlijk mocht het detachement ook een avond passagieren. En deze gelegenheid om eens echt onder de mensen van Sint Maarten te zijn, hebben de jongens met beide handen aangegrepen. Er was een bioscoopvoorstelling, in de Achterstraat stond een danstent waar het druk was als op een kermis. Er werd gebiljart en bier gedronken. En de Sint Maartense jongens brachten de meisjes van het eiland, die zich in het begin nog al een beetje schuchter toonden, zelf naar de mariniers. Toen was de „Anschlusz" definitief en werd de dansvloer door de mariniers in bezit genomen. De verbroedering was algemeen en het feest duurde tot laat in de avond.

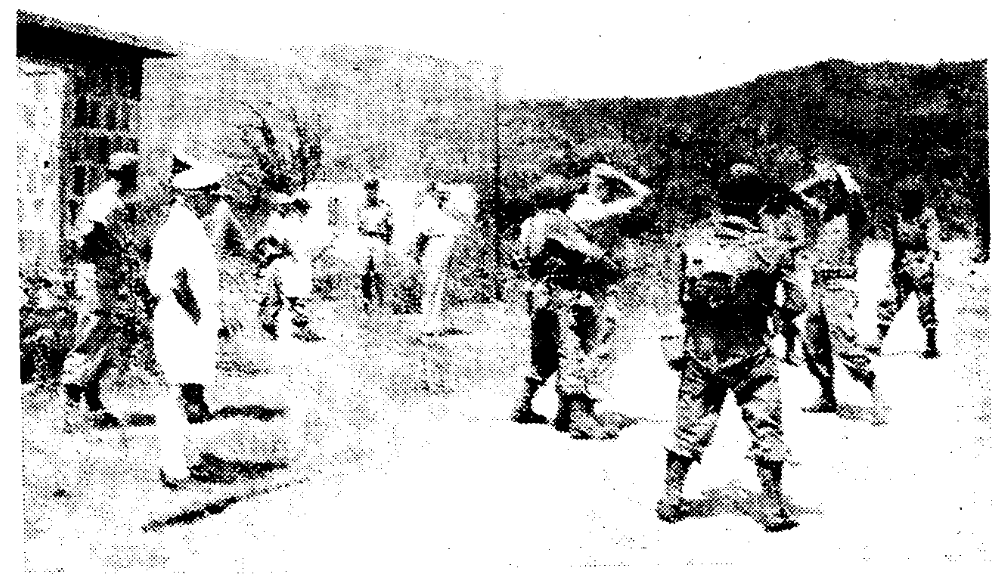
De andere dag was het Zondag en gingen zeer veel matrozen en mariniers ter kerke. Zowel dominee Carthy als pastoor de Barbanson spraken in het Nederlands een welkomstwoord tot de manschappen en zij belichtten speciaal de band, die de Bovenwinden met Nederland verbindt. Zij stortten een gebed voor H.M. de Koningin en smeekte Gods zegen over de oefeningen af.

Adjudant Bruul dirigeert zijn kapel. Van dit beeld zijn de mensen op Sint Maarten en Sint Eustatius in de dagen van het bezoek van Hr Ms „Willem van der Zaan" veelvuldig getuige geweest. De kapel was het meest spectaculaire element van heel deze spectaculaire reis van de „Willem van der Zaan" naar de Bovenwindse Eilanden.

Rijsttafel met 7 gerechten

Vergezeld van de autoriteiten van het eiland heeft de Gouverneur ook een bezoek aan het bivak gebracht en er het middagmaal gebruikt. Het was een „rijsttafel" met 7 gerechten en de troep en iedereen kreeg een gratis koud „pijpje" oftewel flesje bier. Natuurlijk at traditiegetrouw eerst de troep, daarna de korporaals en sergeanten, en ten slotte de officieren en de Gouverneur en zijn gezelschap. Het ging er in als koek bij allemaal en de kombuis kreeg een extra compliment.

De landingsdivisie van de „Willem van der Zaan" rekent onder het oog van de Gouverneur een bende „terroristen" in! Een geslaagde oefening tijdens een onverwacht bezoek van de Gouverneur aan het bivak.

De laatste dag

Op de dag dat de Gouverneur zijn afscheidsreceptie gaf, was er 's avonds taptoe en schoot de „Willem van der Zaan", die aan de rede lag, vuurpijlen af, terwijl het schip zijn zoeklichten met machtige zwaaien in de nachthemel wierp. De kapel was in wit uniform gestoken en werd geflankeerd door fakkeldragers. Het Wilhelmus sloot de plechtigheid. Kapt lt. ter Zee v.d. Weijer en kap. Middelhoff bevonden zich onder de officiële personen, en adjudant Bruul en tambour-maitre korp. Oudenalder werden door de Gouverneur gehuldigd.

De dag daarop werd des morgens om 9 uur het bivak opgebroken en met het laden van de lichters begonnen. Des middags te 1 uur was alles aan boord van het schip, precies binnen de tijd die daarvoor was vastgesteld. De sloepen met de manschappen konden toen langszij varen en een half uur later waren allen aan boord. Een operatie, die een compliment aan de commandant van de „Willem van der Zaan" wel waard was.

Tijdens het bivak op Sint Maarten bracht de mariniers-kapel een bezoek aan St Eustatius. Hier ziet men, hoe de mannen door middel van een sloep op dit eiland ontscheept worden.

Nog eenmaal wierpen de mannen een blik op het eiland, langs welk kust de mensen kleintjes ten afscheid wuifden.

„Wij voelen, dat wij bij jullie horen," hadden zij gezegd. „Jullie moet gauw weer eens terugkomen." Alsof het hun eigen zonen betrof hadden de dag ervoor de echtgenoten van de brigadier v.d. Bos en van de hoofdonderwijzer In 't Veld zich met behulp van een paar meiden uitgesloofd de uniformen van de manschappen weer feilloos te maken. Zulke dingen spreken tot het gevoel en zeggen meer dan duizend plechtige woorden op officiële bijeenkomsten.

De weg terug

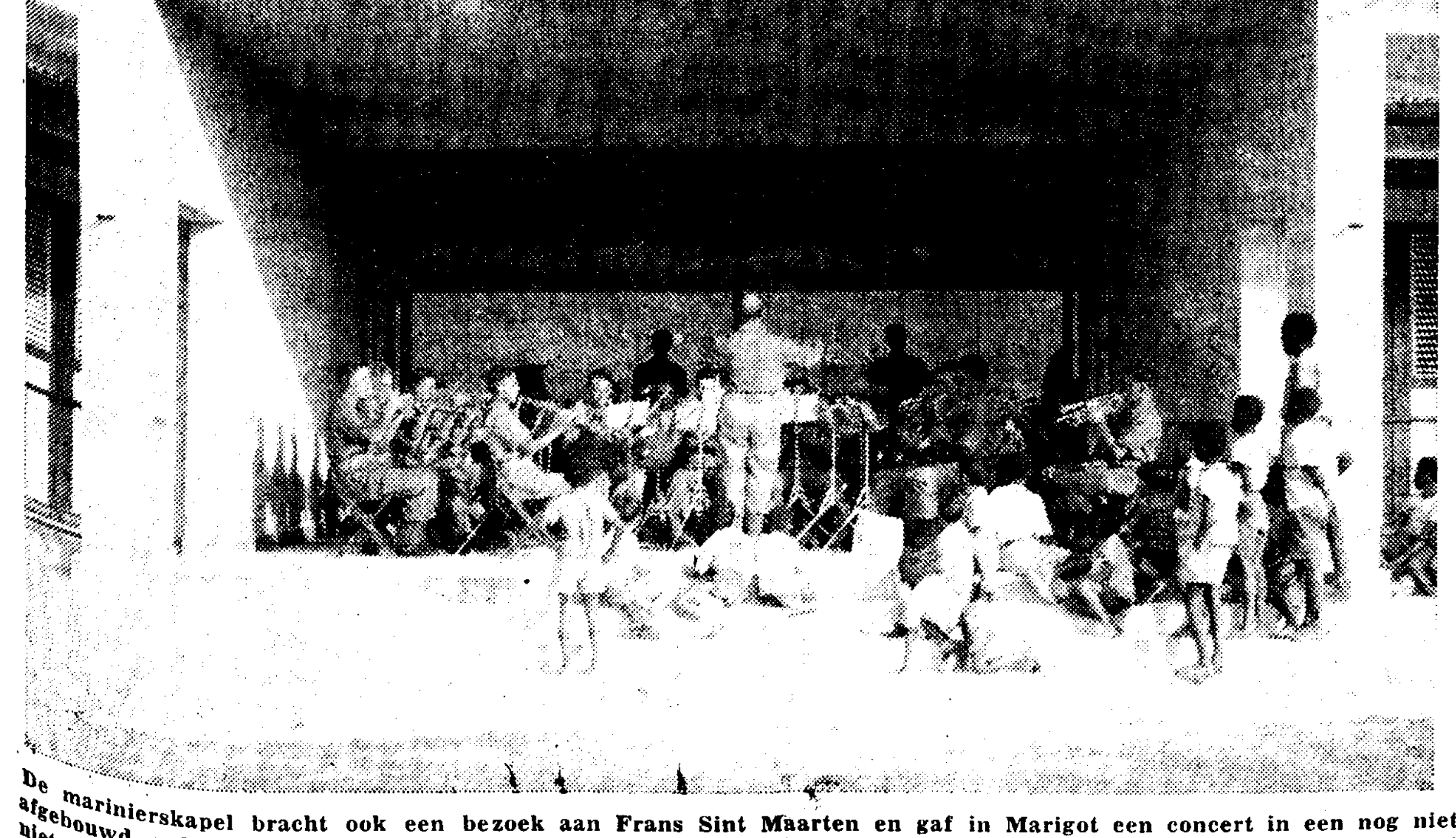
Was het op de heenreis de kapel geweest, die aan boord van de „Willem van der Zaan" een concert aan de commandant van het schip had aangeboden, thans was het de band, die tijdens een Bonte Avond door en voor alle manschappen in actie kwam. Het detachement had vrij van wacht en behoefde alleen op Zaterdagavond schoon schip te maken. Zondags was er een kerkdienst door aalmoezenier Wilmink, waarbij acht leden van de kapel koraal-muziek ten gehore brachten. Bij Slagbaai (Bonaire) werd even aangelegd om het gezelschap gelegenheid tot zwemmen te geven en daar werd een viswedstrijd geënsceneerd, die natuurlijk door de marine-officieren gewonnen werd, terwijl de schietwedstrijd aan boord een kolfje naar de hand van de mariniers was en dus ook door hen werd gewonnen.

Sint Maarten en de marine-mensen waren één gedurende de dagen van het bezoek van de „Willem van der Zaan" aan de Bovenwinden. Deze foto werd genomen tijdens de voetbalwedstrijden op Sint Maarten.

Bij de aankomst in de Annabaai ging de Gouverneur van boord en gaf de kapel vanaf het seindek marsen ten gehore tot men gereed was met het afmeren van het schip.

En daarmee was een historische reis van de „Willem van der Zaan" naar de Bovenwinden volbracht. Een reis, die voor honderd procent beantwoordde aan het doel dat de initiatiefnemers daaraan hadden gesteld en die nog lang prettige herinneringen zal oproepen bij allen, die haar hebben meegemaakt.

De marinierskapel bracht ook een bezoek aan Frans Sint Maarten en gaf in Marigot een concert in een nog niet afgebouwd gedeelte van de school. Een betere „muziek-kiosk" had adjudant Bruul zich voor deze gelegenheid niet kunnen denken! Hier was het ook, dat de kapel (voor het eerst in haar bestaan) de Marseillaise speelde.

Heel Frans en een deel van Nederlands Sint Maarten was uitgelopen om getuige te zijn van het unieke feit, dat een Nederlandse marinierskapel een concert gaf op Frans grondgebied. De school te Marigot bood voor dit gebeuren een unieke gelegenheid.

Tokio. — Twintig meisjes uit Hirosjima, die bij de ontploffing van de atoombom boven deze stad in 1945 verwondingen hebben opgelopen, zullen binnenkort worden uitgenodigd voor een medische behandeling in de Verenigde Staten, aldus melden Japanse bladen. Een amerikaanse arts zou uit een groep van vijftig meisjes er twintig uitzoeken, die voor de behandeling in de Verenigde Staten in aanmerking komen.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Prinses Ira en de Boterham

Koning Waldemar, de machtige heerser van het grote welvarende Paraponië, stond voor het venster van een van de torens van zijn paleis.

Het was een heerlijke zomerdag. Hoog straalde de zon aan de heldere, onbewolkte hemel.. de vogeltjes zongen en floten en kwetterden naar hartelust, en de zware kruinen van de bomen in de tuinen om het paleis ruisten zacht in de koele, verkwikkende wind.

Koning Waldemar staarde over de hoge bomen naar de weg, die achter de tuinen liep.... de brede weg, waarop hij bijna altijd, en ook nu weer, kinderen zag spelen Hij hoorde het vrolijk en blij geschater van hun onbezorgde lach.... hun jolig gezang en de jubel van hun jonge en hoge stemmetjes.

Koning Waldemar zuchtte; hij drukte zijn hand tegen het voorhoofd, en langs elk van zijn wangen biggelde een traan.

„Wat zouden wij gelukkig zijn, als onze Ira zo dartel was als een van die jongens en meisjes...." klaagde hij. „Ach, was ze óók zo blij en vol levenslust! Wat baat mij mijn rijkdom.... wat helpt mij mijn macht, als ik maar moet toezien, hoe onze lieveling van dag tot dag bleker en zwakker wordt en hoe een kleine wandeling haar al vermoeit...."

En toch.... tóch was prinses Ira niet ziek, zoals je misschien wel denkt. Het arme meisje was zwak.... héél, héél zwak, en nooit kleurde een blosje haar wangetjes.

Zij had geen eetlust, het lieve, kleine koningskind. Koning Waldemar en zijn gemalin, koningin Rena, vonden het natuurlijk vreselijk en zij deden dan ook alles, om hun dochtertje wat meer trek in eten te doen krijgen.

Maar.... geen enkel middel hielp.

En toch — en dat vind je natuurlijk bijna ongelofelijk — **de koning en de koningin waren er zelf de oorzaak van.**

Want het arme meisje kreeg alleen maar de allerkostelijkste en duurste spijzen, vreemde, kostbare gerechten.... die waren het beste voedsel voor een koningskind. Geen wonder, dat de arme Ira er van walgde.... dat zij er niet van eten **kon.** En de koning en de koningin dachten er geen ogenblik aan, dat er ook ánder, al was het dan ook heel gewóón, voedsel bestond.... voedsel, waar kinderen gezond en sterk van worden.... dat hun levenslust en vrolijkheid schenkt.

Maar de arme, kleine Ira kreeg dit voedsel **niet**.... zij werd van dag tot dag zwakker en iedereen had medelijden met haar.

„Het kan niet zo langer!" jammerde de koning dan ook op een avond ten einde raad. „Onze arme lieveling heeft vandaag niets anders gegeten dan één ,één kruimeltje van een mokkapunt. Rena, lieve vrouw.... het gáát niet langer 'zo! Vanavond nog zend ik een boodschapper naar Albredio, die in Dura woont. Men zegt, dat hij de knapste kok van heel mijn koninkrijk is. Hij kan misschien iets zó heerlijks bereiden, en als het hem gelukt, geef ik hem een kostbare, zijden zak, met tienduizend goudstukken gevuld. Wel, Rena.... is dat niet een schitterend plan?"

„Dat is het! Wat heerlijk, dat je zoiets bedacht hebt!" juichte de koningin!

Een week later verscheen de knappe Albredio 's morgens heel vroeg in het paleis en hij ging dadelijk aan het werk. En toen het middag geworden was....

„Kom, lieveling.... eet nu toch eens van die heerlijke taart!" sprak de koningin ernstig. „Toe, kindje, proef er eens van.... een paar hapjes maar! Je zult er van smullen.... zo'n taart heb je nog nooit gezien. De nieuwe kok heeft er uren aan gewerkt."

De arme Ira zuchtte.... heel langzaam nam zij haar gouden vorkje en proefde een stukje.... toen legde zij het vorkje met een bedroefd gezicht neer.

„Moeder.... ik kán er niet van eten.... heus, ik kán het niet! Het smaakt zo akelig.... zo zoet! Moeder.... is er nu niet eens iets anders, dat u mij geven kunt..?"

Zij zal een taart willen hebben, die nóg fijner is! dacht koningin Rena nu. Wij moeten proberen een kok te vinden, die knapper is dan Albredio! Eerst in ons eigen, en als dit niet lukt, in een ander land. En als.... als hij er in slaagt iets te bereiden dat onze lieveling lekker vindt, dan vraag ik mijn man, of hij hem honderdduizend goudstukken geven wil!

Koningin Rena vatte Ira's handje en streelde haar bleke wangetjes.

„Je moet niet huilen, kindje.." troostte zij zacht. „Wij zullen wel zorgen, dat je spoedig nog veel, véél heerlijker dingen krijgt."

Het arme prinsesje antwoordde niet veel. Zij kreunde even en langs haar bleke, ingevallen wangetjes biggelden tranen. Toen liet zij zich van haar stoeltje glijden en zacht smekend klonk haar stemmetje:

„Moeder.... mag ik een poosje naar buiten, alstublieft?"

Koningin Rena stemde onmiddellijk toe. „Ja, lieverd...... ga maar, hoor!" Want zij dacht: ik heb eens gelezen, dat de buitenlucht kinderen hongerig maakt. Wie weet, of Ira, als zij een ogenblikje gewandeld heeft, niet naar een stukje taart verlangt!

Het kleine prinsesje slenterde verdrietig door een van de brede lanen van de prachtige tuin. Ze was zo moe.... ach, zo moe.... het was, of haar voetjes niet voort konden en haar beentjes te zwak waren, om haar te dragen.

Maar gelukkig, dáár.... even voorbij die bocht van de brede laan stond een lage bank.... dáár kon zij rusten.... dan verdween het gevoel van vermoeidheid misschien wel wat.

Ha.... daar was de bank!

Maar.... op de bank zat iemand. Het was een van de tuinlieden en hij zat met smaak een boterham te eten.

„Ja, lieve Rena.... ik doe het, hoor! Want ons meisje móét blozende wangetjes krijgen.... wangetjes als appels zo rond! En als.... als wij een kok ontdekken, die het in knapheid van Albredio wint.... dan krijgt hij honderdduizend goudstukken, hoor! Ik zal...."

Maar koning Waldemar zweeg opeens. De deur ging open en.. Ira trad binnen. En.... wat vreemd! Haar lieve blauwe oogjes straalden van blijdschap en haar wangetjes hadden zelfs een beetje kleur.

„Kindje.... is er.... is er iets prettigs gebeurd?" vroeg de koningin gejaagd. „Heb je.... maar och.... ik weet het al! 't Is de lekkere, frisse buitenlucht, die je zo vrolijk heeft gemaakt! Ik denk, dat je nú wel een beetje eetlust hebt, is het niet?"

De kleine Ira sloeg haar oogjes neer.

„Ik heb al gegeten...." sprak zij zacht. „En lekker, nee.... zó heb ik nog nooit gesmuld!"

„Ha-a-a......! Wat ben ik dáár blij om!" juichte de koningin. „Dus je hebt al van de taart gegeten!"

„Nee, moeder, nee.... Ik heb iets anders gegeten.... iets, dat duizendmaal heerlijker is...." bekende het lieve prinsesje verlegen. „Een boterham met.... leverworst."

Koningin Rena sloeg de handen in elkaar ven schrik.

„Een.... een boterham.... en dan nog wel met leverworst!" riep koning Waldemar, vuurrood van drift. „Dus jij hebt een boterham gegeten.... jij.... een prinses! Wie gaf je die boterham?"

„Een.... een tuinman, vader."

„Zo!" antwoordde de koning grimmig. „Die man zal streng gestraft worden, hoor! Hij gaat een jaar de gevangenis in! Een boterham! Ik begrijp niet, hoe hij zo iets durft!"

„Vader, nee.... toe, wees niet boos!" De heldere ogen van de kleine Ira stonden heel ernstig en vol tranen. „Het was zó'n aardige man en hij zat zó lekker te eten.... ik wilde zó graag eens proeven, want de boterham rook zó lekker.... er was boter op gesmeerd en ook nog iets anders.... de tuinman zei, dat het leverworst was. Ik had nog nooit van leverworst gehoord.... maar de boterham rook zó heerlijk en daarom vroeg ik, of ik een stukje kreeg. Eerst wilde hij het niet.... 't was net, of hij niet durfde, maar toen ik naast hem ging zitten en het nóg eens vroeg, vond hij het goed. En ik heb een hele boterham gegeten, maar.. U moet er niet boos om zijn, alstublieft...."

„O.... o.... o!" Koningin Rena begon bitter te schreien. „Nu wordt onze lieveling vast en zeker ziek!" jammerde zij.

„Och.... zo'n vaart loopt het waarschijnlijk niet!" sprak koning Waldemar. „Gewone mensen eten dikwijls brood met worst en zij hebben er geen hinder van. Maar een koningskind eet zulke dingen **niet.** Je had dat moeten bedenken. Ira, en daarom zal ik ook **jou** straffen, hoor! Je krijgt een maand lang niets dan brood met leverworst!"

„Die straf is hard...... heel hard!" zuchtte de koningin. „Maar het is een middel, dat helpen zal! Zij móét nu eenmaal taart leren eten.... het **móét.** En.... nog vóór de maand ten einde is, hunkert zij naar taarten en gebak!"

„Dat denk ik óók!" zei de koning nu. „Ik ga zèlf naar de keuken en ik zal Albredio bevelen, dat hij elke dag een half kilogram leverworst kopen moet. Ja, Iralief.... al ben je nu nóg zo verdrietig...."

Koning Waldemar zweeg en hij keek zijn dochtertje ernstig aan.

Maar de aardige, kleine Ira keek **niet** bedroefd. Integendeel.. een blosje kleurde haar wangetjes en haar oogjes straalden van blijdschap.

Er ging één week.... er gingen twee weken voorbij, maar Ira scheen niet naar haar vroegere lekkernijen te verlangen. Er ging zelfs een derde week voorbij, maar.... nóg vroeg zij niets, en toen de maand voorbij was, at zij haar boterhammetjes met leverworst nog met evenveel smaak als de eerste dag.

De koning en de koningin begrepen er niets van.... **niets.**

Het kleine prinsesje was altijd erg stil en verdrietig geweest, maar.... nú zong zij de hele lieve, lange dag, en zij had stevige, rode wangetjes gekregen.

„Het brood doet ons dochtertje warempel goed!" zei koningin Rena, toen de vierde week verstreken was. „Zij is nu zó vrolijk en zij heeft zo'n kleur! Ik heb nooit geweten, dat brood iemand zó gezond maakt!"

„Nee.... wie had dát ook kunnen denken!" lachte de koning blij. „Wij zijn altijd héél, héél dom geweest! Gelukkig, dat de tuinman Ira die boterham gaf! Och, och.... de man zit nog altijd in de gevangenis. Wat denk je er van, als ik hem eens losliet en óók een zak met tienduizend goudstukken gaf?"

„Ja, doe dat.... doe dat, lieve man!" juichte koningin Rena. „Je móét hem die goudstukken geven, hoor! De knappe Albredio kon ons meisje niet leren eten, maar de goedige, brave tuinman **wel.** En hij leerde ons, dat brood voor alle mensen een **zegen** is."

Tekencursus

Tijdens de tocht naar Fantasië beginnen hun opwindende avonturen, als Kapitein Haak, de piratenkapitein, Peter Pan en zijn volgelingen naar beneden tracht te schieten en hen zodoende dwingt een noodlanding te maken. Haak en zijn rechterhand Vetje, beramen een plan om hun aartsvijand Peter Pan gevangen te nemen. Peter stuurt Wendy en haar broertjes onder leiding van Rinkel Bel naar Fantasië en begint zelf een gevecht met kapitein Haak. Peter verplaatst zich echter zo vlug, dat het Kapitein Haak onmogelijk is hem te vangen. Deze laatste wordt tevens bedreigd door de hongerige krokodil, voor wie hij een ontzettende angst heeft.

Deze week tekenen we de piratenkapitein Haak. Hij wordt zo genoemd, omdat hij in plaats van één hand een ijzeren haak aan zijn arm heeft geschroefd (de hand was al eerder door de krokodil afgebeten en op de tekening kun je de haak net niet zien, omdat hij de arm met die handhaak achter zijn rug heeft.) Let op de brede neus en grote kin. Haak heeft een grote hoed met veer op en aan een brede band over zijn schouder een sabel of degen. Een akelige figuur inderdaad, doch je kunt hem wat opvrolijken door hem te kleuren met waterverf of kleurkrijt.

Het Halfkuiken

Zou je me even willen helpen? Zie je niet, dat mijn gloed steeds minder wordt? Dat komt, omdat er geen hout meer op het vuur ligt. Zou je niet een paar droge takjes op mijn vuur willen gooien?"

„Ik heb wel wat anders te doen!" snauwde het onvriendelijke halfkuikentje. „Ik heb geen tijd, ik moet naar de stad, naar de koning!"

„Dat is jammer!" zuchtte de vuurgloed. „Dan zullen mijn vlammen spoedig uitdoven!"

Ook deze woorden hoorde het halfkuiken al niet meer. Het moest zo gauw mogelijk het bos zien uit te komen. Want hier kon onmogelijk de grote stad zijn, waar de koning woonde.

„Ha!" juichte ze plotseling. „Daar is een brede weg! Die zal me wel naar de stad voeren!"

Vrolijk hipte het beestje nu over de brede weg. Aan de kant stonden prachtige kastanjebomen. Die stonden in volle bloei. Prachtige witte trossen bloemen stonden bij honderden op de takken. Maar tussen die bloesemtrossen zat de wind verscholen.

„Lieve halfkuiken!" riep die, „help me toch. Neem een paar van die bloemen weg. Ik zit er tussen gevangen. Ik wil zo graag over de weg en het land waaien."

„Red je zelf maar!" bromde het kuiken. „Ik heb geen tijd! Ik moet naar de stad en naar de koning!"

Ook de wind keek verdrietig het weghippende kuikentje na.

Zo waren het water, het vuur en de wind alle drie door het halfkuiken in de steek gelaten.

Maar dit trok zich nergens wat van aan en dacht alleen maar aan zich zelf. En het was nog tevreden over zich zelf ook. Want het bereikte de stad en stond weldra voor het paleis van de koning.

„Heb ik dat even goed gedaan!" juichte het halfkuiken in zich zelf. „En kijk eens aan: de deuren staan al voor mij open. Ik kan zo maar naar binnen hippen!"

Het domme diertje begon zich steeds meer te verbeelden. Toen er even later een grote man, in een wit kleed en een bolle witte muts op zijn dikke hoofd kwam aangestapt, dacht het:

„Dat moet vast en zeker de koning zijn. Die komt mij natuurlijk begroeten." Maar dit keer vergiste het halfkuiken zich toch lelijk. Want dit dikke glimmende man in het wit was de kok. Die struikelde haast over dat kleine halfkuiken.

Doch toen begon hij te lachen. Hij bukte zich en greep met zijn grote rode hand het kuikentje.

„Ik kan nog zo'n klein kuikentje in mijn koninginnesoep gebruiken." En voor het halfkuiken goed wist wat er met hem gebeurde, ging het deksel van de grote soeppan even omhoog en het kuiken de soep in! Oei, oei, wat kreeg het beestje het nu benauwd. Het stikte haast in de hete stoom van het soepwater. Nu smeekte het halfkuiken:

„Och, lief water hier in de pan. Zou je met je stoom het deksel wat omhoog willen blazen? Dan kan ik er misschien nog uit."

Maar nu ging het domme kuiken zijn straf krijgen. Want het water antwoordde:

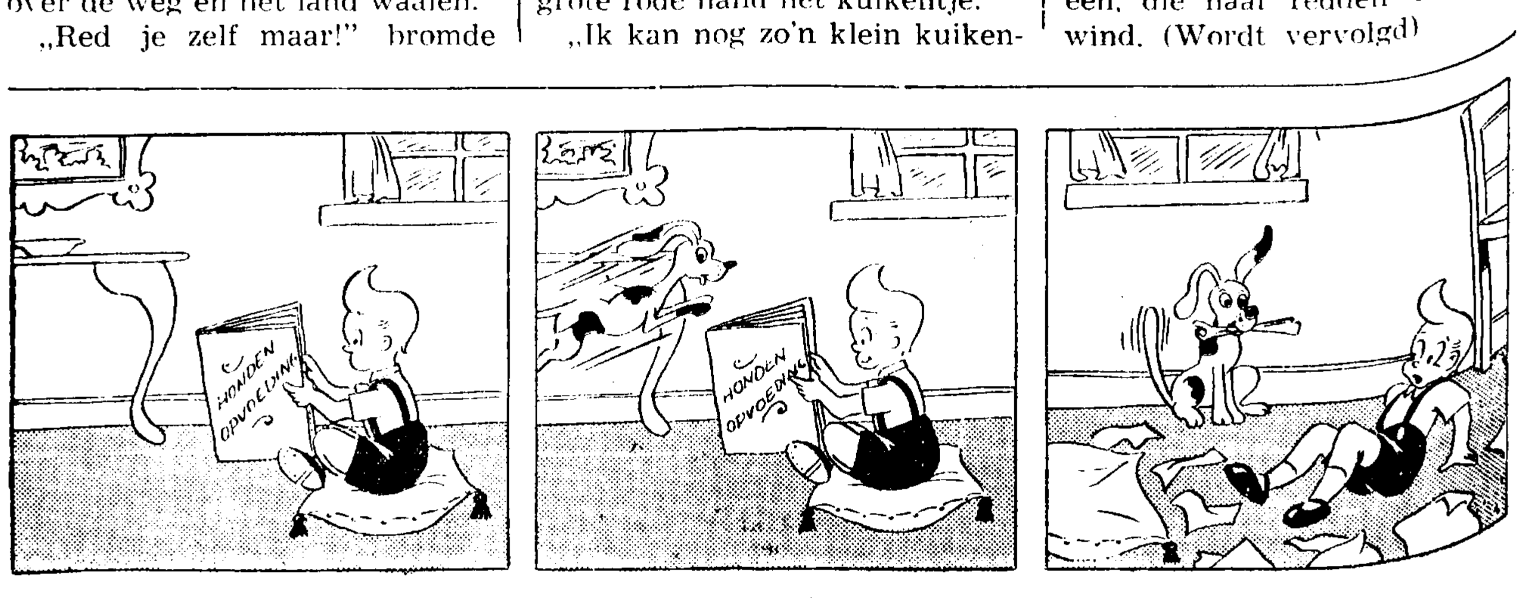
„Ik heb heus geen tijd, halfkuiken. Weet je nog wel, toen ik je vroeg, wat kroos weg te pikken in de beek? Toen heb je me ook alleen gelaten!"

Goed, dacht het halfkuiken, als het water me dan niet wil helpen, misschien doet het vuur het dan wel.

„Och lief aardig vuur!" smeekte het beestje, „zou jij me niet willen helpen?"

Doch ook het vuur antwoordde: „Ik heb heus geen tijd, halfkuiken. De soep voor de koninklijke tafel moet klaar. En weet je nog wel, toen ik in het bos aan je vroeg, nog wat hout op mijn vuur te gooien?"

Ja, ja, dat wist het halfkuiken nu wel. Maar daar wou het liever niet aan denken .Het had nu zelf hulp nodig. Er was er nog één, die haar redden kon. De wind. (Wordt vervolgd)

Verkennerij op Bonaire bestaat weldra kwarteeuw

Ondanks grote moeilijkheden telt groep thans nog 45 leden

Kralendijk. — In April as. zal het 25 jaar geleden zijn, dat de eerste Bonairiaanse padvinderspatrouille opgericht werd. De eerste twee jaren was het een troep jongens, die slechts gedurende de vacanties bijeen kwam om te zwemmen, te vissen en te roeien en die een paar dagen in een knoekhuis ging doorbrengen zelf haar potje kookte en de omgeving verkende. Spelregels kende men niet, installatie en insignes evenmin. Maar er werd in de goede richting gewerkt uitgebreid en beter georganiseerd onder leiding van de Eerw. Pater Roghmans en C. A. Nicolaas. In 1934 bestonden er twee flinke troepen op Bonaire, de oude troep in Kralendijk en een nieuwe op Antriol.

In dat jaar bracht Mgr. Verriet zijn eerste bezoek als bisschop, aan ons eiland. De padvinders haalden hem af met trom en fluit. Ook gaven de jongens een Bonte Avond ter ere van de hoge Gast. Pater de Bruyn, die in die tijd secretaris van de bisschop was, was zo enthousiast over het jeugdwerk op Bonaire, dat op de katholieke beginselen gebaseerd was, dat hij zich voornam direct na zijn terugkeer op Curaçao met eenzelfde soort jeugdwerk te beginnen.

De troep op Antriol had maar een kort leven, en door gebrek aan geld en medewerking van ouders en anderen, moest men het in Kralendijk ook opgeven na jaren hard gezwoegd te hebben. In 1937 werd een nieuwe groep opgericht, deze bestond uit welpen en verkenners. Deze groep was in Nederland bij de K.V. aangesloten. Daar het een schoolgroep was, gesteund door de Pastoor, het Hoofd van de school en verschillende vooraanstaanden, die het groepscomité vormden, had deze meer kans om te blijven bestaan dan de vorigen.

In 1939 werd het eerste A.B.C. kamp op Bonaire gehouden. Ongeveer 200 jongens namen hieraan deel. De St. Bernardusgroep werd door 18 verkenners vertegenwoordigd. Van de verschillende wedstrijden die gehouden werden, wonnen zij er twee, n.l. voor Kamp- en Keukeninrichting. Tussen haakjes, zij hebben die prijzen nooit gehad. Toen brak de tweede wereld oorlog uit, en hals over kop moest men het kamp opbreken.

Jaren ging het goed met de groep. Men nam deel aan zomerkampen op Aruba en Curaçao. Maar ook deze groep mocht niet blijven leven. Door overplaatsingen van leiders en ook door andere omstandigheden gedwongen, moest men er mede ophouden. Maar gelukkig niet voor lange tijd. In 1950 werd er weer een A.B.C.-kamp op Bonaire gehouden. Enkele jongelieden, die nog vol scoutspirit waren, bliezen de oude groep weer nieuw leven in. Men begon met een stam en spoedig kwamen er een horde en een klein troepje bij.

Deze groep houdt nog steeds stand. Niettegenstaande het feit, dat men tegenwoordig nog met dezelfde moeilijkheden van vroeger te kampen heeft en de groep zijn ups en downs kent telt deze thans ongeveer 45 leden. De pioniers van 1930, waarvan nog twee actief deelnemen aan het verkennerswerk, zullen dit feit wel met vreugde herdenken.

Actie voor de nieuwe Kerk

Kralendijk. — Van goed ingelichte zijde vernamen wij, dat men een dezer dagen met de werkzaamheden van de nieuwe kerk zal beginnen. De kerk zal door de maatschappij „Bohama" gebouwd worden. Er zijn reeds verschillende werklieden van Curaçao overgekomen. Op 10 April as. zal er een gezellige avond gegeven worden ten bate van de nieuwe kerk. Voor slechts ƒ 3.— kan men de hele avond in het gymnastieklokaal van de school dansen. Komt allen. U amuseert ziel. en tevens steunt U een goed doel.

ARUBA

De „Bali" gemeerd

Oranjestad. — Gistermorgen vroeg werd het drijvende restaurant „Bali", de vroegere woonschiut „De Knijp", door een loodsboot gesleept van het laatste basin naar het lagoen tegenover het Boy Ecuryplein.

De heer W. Strijland begint nu met de meeste spoed aan de verbouwing en inrichting van zijn drijvend restaurant. Het schip is op het droge geweest, de huid gebikt, en keurig van een nieuwe laag verf voorzien. In de eerste helft van Mei hoopt men zover gevorderd te zijn, dat het restaurant geopend kan worden.

Cocktail party

Oranjestad. — Onder auspiciën van de Arubaanse Kunstkring wordt Vrijdag 1 April van 18.30 tot 20 uur in de Club Caribe door de Alcoa Steamship Co. Ltd. een cocktail party aangeboden tijdens een „Grand Caribbean-Art Contest".

Agenda

DE VEER THEATER:
„Mr. Scoutmaster"

RIALTO:
„Todos son mis hijos"

CINELANDIA:
„The Golden Idol"

PRINCIPAL:
„Hangman's Knot"

AURORA:
„Ghost Chasers"

APOTHEKEN:
Oranjestad: Botica Aruba
San Nicolaas, Apotheek San Lucas
WIT-GELE KRUIS
Zr. G. Hanewinkel
Oldenbarneveldstraat 4 tel. 1471
VROEDVROUW
Zr. M. v.d. Markt
Rondeweg 4 tel. 1557.

POSTSLUITING naar:
Bonaire: Maand. Woensd. 16.00 uur Woensd, Vrijd. 9.00 uur Zaterd. 11.30 en 16.30 uur.
Bovenwinden: Woensd. 16.00 uur
Europa: Maand. Donderd. Zaterd. 16.00 uur, Vrijd, 9.00 uur.
Miami: Woensd. Vrijd. 16.00 uur Zaterdag 16.00 uur.
Suriname Dinsd. Zaterd. 16.00 uur. derdag en Zaterdag 15.00 uur

Verwachte schepen:
31 Maart; Triton van New York naar La Guayra.

De middelenstaat van Februari

Middel:	Begroot bedrag per jaar:	2/12 van de raming:	Werkelijke ontvangst:
Erfpachtsrecht	160.000.—	26.666.—	36.267.41
Huur domeingrond en -water	50.000.—	8.333.—	1.173.—
Huur van overige woningen	130.000.—	21.666.—	35.—
Ontvangsten abattoir, koel- en vrieshuis	142.650.—	23.775.—	22.993.71
Loods- en liggelden	1.652.500.—	275.416.—	246.109.84
Landingsgelden	162.000.—	27.000.—	13.827.70
Parkeergelden	1.500.—	250.—	170.40
Abonnementsgelden telefoondienst	782.400.—	130.400.—	113.193.78
Schoolgelden en vergoeding voor gebruik leermiddelen	216.000.—	36.000.—	28.536.81
Schoolgelden geïnd door Bijzondere Scholen	405.000.—	67.500.—	53.863.16
Inkomstenbelasting	6.000.000.—	1.000.000.—	904.621,80
Winstbelasting	9.200.000,—	1.533.333,—	1.304.680.—
Grondbelasting	1.500.000.—	250.000.—	160.359,98
Gebruiksbelasting	350.000.—	58.333.—	50.995.37
Successiebelasting	95.000.—	15.833.—	11.288.18
Motorrijtuig- en motorbootbelasting	510.000.—	85.000,—	385.550.—
Overdrachtsbelasting	175.000,—	29.166,—	17.595.49
Vergunningsrecht ingevolge de Loterijverordening	725.000.—	120.833.—	134.887,50
Vergunningsrecht ingevolge de Vergunningsverordening	110.000.—	18.333.—	45.696.20
Administratieve posten	55.504.—	9.250.—	— —
Alle overige ontvangsten	678.438.—	113.073.—	83.368,69
Totaal Gewonde Dienst	23.100.992.—	3.850.100.—	3.615.317.02

Wegpiraten ook in Kralendijk

Kralendijk. — De Kerkweg is één van de drukste, zo niet de drukste straat van Kralendijk. Vooral op de uren wanneer de scholen beginnen en uitgaan, daar deze straat op de schoolpleinen uitmondt. En toch zijn er onverantwoordelijke mensen, die geen acht slaan op de kinderen, die ieder ogenblik zonder na te denken kunnen oversteken, en met grote snelheid door deze straat razen. Voor zover wij weten staan er drie verkeersborden, waarop staat aangegeven, dat er scholen in de buurt zijn. Dus hieraan ligt het niet. Zo nu en dan zien wij een agent bij de school staan. Dat helpt veel! Maar misschien helpt het meer, als men iedere dag van kwart vóór tot 2 uur een agent op het Julianaplein op wacht zet. Zoals het vroeger gebeurde, toen er nog niet zoveel kinderen en ook niet zoveel auto's waren.

Pemex (Mexico) heeft dagproductie van 233.000 vaten

Mexicostad. — Pemex, de nationale Mexicaanse oliemaatschappij, meldt voor het afgelopen jaar een gemiddelde dagproductie van 233.000 vaten of 15,2% meer dan in 1953. De productie eind dit jaar wordt geraamd op 315.000 vaten per dag bij het huidig niveau van 265.000. De maatschappij kon het afgelopen jaar ruim 60.000 vaten olie afzetten en de uitvoer bedroeg 23,3 millioen vaten. Pemex heeft in het afgelopen jaar 293 bronnen aangeboord. De tankvloot der maatschappij steeg met 13.000 ton tot 165.741 b.r.t. De vloot vervoerde in het afgelopen jaar 36,6 millioen vaten of 29% meer dan het vorig jaar.

Rio de Janeiro. — Senhor Artur da Silva Bernardes die van 1922 tot 1926 president van Brazilië was, is dezer dagen in zijn huis gestorven in de leeftijd van 79 jaar.

OOST-DUITSE regering kondigt „koude blokkade" van Berlijn aan

Berlijn. — De communistische Oost-Duitse regering heeft vanmorgen, met ingang van Vrijdag, een aanzienlijke verhoging van de wegenbelasting op West Berlijnse voertuigen, die door Oost Duitsland rijden van en naar Berlijn aangekondigd.

Een woordvoerder van de West-Berlijnse regering noemde de verhoging „Fantastisch" en in feite een „koude blokkade" van Berlijn. De belasting op passagiersvervoer is met 400% verhoogd; die op goederen vervoer met 1100%. Particuliere auto's betalen 300% meer; motorfietsen 200% meer. Aangezien deze belasting ook geheven wordt op de weg die Berlijn met West-Duitsland verbindt — deze loopt door de Russische zone — zullen de economische gevolgen zeer ernstig zijn. 37% van het goederenvervoer gaat over deze weg. Voedsel en consuptieartikelen zullen aanzienlijk in prijs stijgen. Industrie, afhankelijk van de aanvoer van grondstoffen en de afvoer van producten, zal niet langer lonend zijn.

De actie tegen de opstandelingen in Colombia

Bogotá. — Bij het dorp Villarica in de Colombiaanse provincie Tolima hebben zich dezer dagen botsingen voorgedaan tussen regeringstroepen en opstandelingen. Twintig rebellen werden gedood. Bij de regeringstroepen vielen twee doden en zes gewonden.

Koningin en Prins weer thuis

's-Gravenhage. — H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard zijn gisteravond teruggekeerd van hun vacantiereis naar Sardinië. Het vliegtuig, dat het hoge gezelschap naar Nederland terugbracht, landde na een voorspoedige reis op Soesterberg.

Perón contracteert met olie-maatschappijen

Buenos Aires. — President Perón heeft tegenover parlementsleden verklaard met enige buitenlandse maatschappijen contracten zijn afgesloten voor de exploitatie van Argentijnse oliebronnen. Hij deelde mede, dat in vijf jaar een productie van 20 millioen kubieke meter kan worden bereikt. Voorts deelde hij mede op buitenlandse medewerking te rekenen tot de oprichting van een tin-, ijzer- en staalindustrie.

Fransen gaan nieuw groot passagiersschip bouwen

New York. — Van Franse zijde te New York is medegedeeld, dat in 1960 een nieuw Frans passagiersschip voor de trans-Atlantische dienst in gebruik wordt genomen, dat op twee na het grootste schip ter wereld zal zijn. Het schip zal 56.000 brt. meten en voor rekening van de Franse regering worden gebouwd. De bouwkosten worden geraamd op 70 millioen dollar. Het schip zal 1800 tot 2000 passagiers kunnen vervoeren.

Zij droegen een beeld van St. Jozef

Buenos Aires. — In de Argentijnse stad Córdoba werden gisteren vijf katholieke jongelieden gearresteerd, die een beeltenis van de H. Josef meedroegen. Vier maanden geleden verbood de regering van Perón alle katholieke processies en bijeenkomsten in de openlucht. Dit verbod was een onderdeel van de bittere strijd tussen kerk en staat in Argentinië over het voornemen der regering om de echtscheiding toe te staan en het godsdienstig onderricht op school te beperken.

Gisteren werden twee katholieke priesters vrijgelaten, die Zaterdag bij het verspreiden van pamfletten werden aangehouden.

Nieuwe zegels voor Lundy

Het enige „onafhankelijke" eilandje van de Britse eilandengroep — Lundy — geeft een nieuwe serie postzegels uit ter herdenking van een tijdvak van duizend jaar uit zijn bestaan. Zoals men weet heeft dit eilandje — gelegen in het Kanaal — een eigen P.T.T. en dus ook eigen postzegels. De munteenheid is de „Puffin", zo genoemd naar de „nationale vogel". Lundy is namelijk een plaats waar zeer vele vogels hun toevlucht zoeken en de Puffin is hierbij het sterkst vertegenwoordigd. Dat het eiland zeer onafhankelijk is blijkt onder andere uit het feit, dat men er nagenoeg geen belasting kent, in tegenstelling tot vele andere landen ..... Deze foto toont twee van de nieuwe postzegels; eigenlijk zouden ze eind vorig jaar al uitgegeven zijn, ware het niet, dat de „koning" van het eiland, Martin Coles Harman, toen is overleden. De postzegels tonen de overwinning op de leider der Vikingen, Erik „Bloedbijl", in 954. De Noormannen kwamen namelijk dikwijls op Lundy

Beurs New York

American Tel and Tel	180 1/2
Anaconda	57 3/8
Bethlehem Steel	132 3/8
Dupont de Nemours	170 3/4
General Electric	50
General Motors	93 3/4
Int. Tel and Tel	26 5/8
Kon. Petr. Mij.	78 3/4
Sell Oil	61 1/4
Standard Oil of New Yersey	113 7/8
U.S. Steel	80 1/.

DE GEHEIMZINNIGE AUTO

door H. A. v. O.

Een Nederl. speurdersroman

10)

„Ik tracht slechts een voorlopige combinatie op te bouwen," zei Bijlman enigszins wrevelig. „Of het al dan niet een opdracht was, en zo ja, waarom dit dan zo laat was, moeten we nog onderzoeken, evenals de vraag, hoe „men" wist, dat Rentenaer een partijtje juwelen bij zich in de wagen had. In ieder geval wist „men" — de moordenaar of moordenaars — er van af en dat verklaart de overval. De rol, die het onbekende meisje hierin speelt, blijft voorlopig nog duister. Zeker is, dat ook zij wist, dat Rentenaer juwelen bij zich had en zeker is ook, dat ze eveneens de bedoeling van de aanvallers ... delijk door had. Immers, ze voegde mij op het laatste ogenblik de woorden toe: „Het is ze om de juwelen te doen en ik heb er één zakje van." Dat één duidt er op, dat er dus méér zakjes juwelen waren. Het andere of de andere zakjes moeten dus nu in het bezit zijn van de aanvallers, maar nu vraag ik mij af, of zij met zekerheid **wisten** of slechts **vermoedden**, dat het meisje een gedeelte van de buit bij zich had, toen ze uit de auto sprong. Hebben ze haar om deze reden ontvoerd, of was één der inzittenden van de blauwe auto bang, dat ze hem of haar herkende."

„Herkennen in donker," meende Drost twijfelachtig.

„Men kan iemand ook op een andere manier herkennen als aan zijn gezicht, bijvoorbeeld aan zijn stem. Veronderstel, dat iemand Rentenaer heeft toegeroepen te stoppen," verdedigde Belman zich.

„Je vist 't maar uit. Ik ga d'r van tussen," bromde dokter Grijpinck.

„Hebben de heren mij nog nodig?" vroeg de fotograaf voorzichtig, nu de dokter het gesprek zo plotseling afsneed.

„Wis en waarachtig, Kleefstra. We gaan op zoek naar remsporen en ik heb zo'n idee, dat je daaraan nog wel een paar plaatjes mag verprutsen," riep Verraart. En daarna tot de chauffeur van de politie-auto: „Hé daar, steek die gloeiende spijker eens van je aan en geef een beetje licht!"

Een krachtige schijnwerper floepte aan en zette de weg in een helder licht. Ze liepen langzaam de weg terug en wel een 7 meter bleek de zwarte Buick met de rechter wielen door het gras, uiterst rechts van de weg, gereden te hebben. Daarna verloren de wielsporen zich op het harde wegdek; een eind verder ontdekte men een paar lange stroef-uitziende strepen.

„Op deze plek drong hem de kogel in 't hoofd," zei Bijlman beslist.

„En hier is het meisje er uit gesprongen!" riep Drost, die enige meters was achtergebleven. Hij wees op een plek, waar het gras plat was getrapt, alsof daar iemand had gelegen.

„We moeten dus aannemen, dat Rentenaer onmiddellijk na het vallen van 't schot sterk geremd heeft, hetgeen dit ongeveer drie meter lange remspoor aantoont. Maar niet alleen hij, ook het meisje moet zeer vlug gereageerd hebben! Vermoedde ook zij de aanslag of. .... was ze er reeds op voorbereid?" vroeg Bijlman. „Ik heb zo'n idee, dat we ons aan het eerste moeten houden. In ieder geval moet ze vliegensvlug het bewuste zakje hebben gegrepen, de coupé-deur geopend en uit de wagen gesprongen. De deur ontving door het snelle opengooien een achterwaartse schok en mede door het plotselinge afremmen sloeg zij vanzelf weer dicht. Daar het gas was afgesloten en de auto zeker meer dan de helft van haar gang had verloren, kunnen we achteraf aannemen, dat zij nog een dertigtal meters is voortgesukkeld, om dan vanzelf tot stilstand te komen. Hiermede zijn dokter Grijpinck's woorden, nl., dat de man onmiddellijk — althans bijna onmiddellijk dood moet zijn geweest, bevestigd. Dat de wagen zolang in het rechte spoor is gebleven, moeten we dus aan zuiver geluk toeschrijven," besloot hij.

„Uitstekend Bijlman," bromde commissaris Holdam. „Ik heb intussen besloten deze zaak geheel in jouw handen te laten. Succes...... en als je soms een assistent nodig mocht hebben..... "

„Gaarne commissaris," viel de inspecteur hem in de rede. „Als U er niets op tegen hebt, zou ik gaarne inspecteur Drost als medewerker hebben. Hij is immers van het begin af bij het onderzoek geweest en ik geloof, dat ik veel nut van hem zal hebben."

„Hm hm, geen kwaad idee. Voor een pas-aangesteld inspecteur toont hij een bijzondere opmerkingsgave. Accoord Bijlman. Drost...... je hebt 't gehoord,... succes samen."

Drost slikte eens en wist niets anders te doen dan een lichte buiging te maken. Alsjeblieft!...... Dat was nog 's wat! Meteen met Bijlman samen te mogen werken in zo'n geheimzinnige zaak.

Intussen werden door Verraart de remsporen opgemeten en maakte de fotograaf nog een paar opnamen, waarna de Geneeskundige Dienst het lijk kon weghalen. De zwarte Buick werd op sleeptouw genomen, waarna de afzetting werd opgeheven en Bijlman, met Drost op de duo, achter de wagens naar het Hoofdbureau reed.

„Tjonge Bijlman, wat een reuze idee van je om de commissaris te vragen of ik je kan assisteren. Betere greep had je niet kunnen doen, kerel. Als je nu de dader niet te pakken krijgt, is 't mijn schuld niet," brulde hij zijn vriend in het oor.

„Niet zo'n verbeelding, broekemannetje. Ik probeer 't alleen maar met je. Als je de zaak voor mij verprutst ga je subiet de laan uit," lacht Bijlman plagend.

* * *

Op het hoofdbureau wachtte hen een verrassing: Zo juist was bericht binnen gekomen, dat een blauwe Chevrolet-auto onbeheerd op de Zuidelijke Wandelweg was aangetroffen, die het nummer..... 91568 droeg! Een onmiddellijk ingesteld onderzoek na Bijlman's telefonische opdracht had aan het licht gebracht, dat dit nummer toebehoorde aan een bekend fabrikant in Weesp. De politie aldaar werd direct gewaarschuwd en reeds spoedig werd uit Weesp gerapporteerd dat deze fabrikant rustig thuis zijn krantje zat te lezen, maar dat zijn blauwe Chevrolet, die hij meermalen des nachts op een open stuk gras liet parkeren — een 40-tal meters van zijn huis verwijderd — verdwenen, dus gestolen was.

(Wordt vervolgd)

Eten halen in het bivak tijdens het verblijf van het mariniers-detachement onder commando van kapt. Middelhoff op Sint Maarten. Voor een verslag leze men pagina 3.

Op deze manier vertoonden Gouverneur en Gezaghebber zich vele malen aan de bevolking tijdens het bezoek, dat de eerste met de „Willem van der Zaan" aan de Bovenwindse Eilanden bracht. Voor een uitgebreid verslag van dit bezoek, zie pagina 3.

Perzische prinses met haar zoontje verdwenen

Naar Genève of Frankrijk?

Gstaad. — Prinses Christiane Pahlevi-Cholewski, schoonzuster van de Sjah van Perzië en haar zevenjarig zoontje Ali Patrick, zijn ongemerkt uit de Zwitserse plaats Gstaad verdwenen.

De eerste aanwijzing dat de prinses, die gehuwd was met wijlen prins Ali Reza van Prezië, tegen de orders van de Sjah in haar zoontje had weggehaald, van de Marie Jeséschool kwam toen de politie van de school vernam dat het prinsje van een wandeling met zijn moeder niet was teruggekeerd.

Bij een nader onderzoek werd vastgesteld dat de Prinses Zondagmiddag met Ali en een eudere zoon uit een vroeger huwelijk het hotel had verlaten om een wandeling te gaan maken.

De moeder van de prinses heeft de bagage van haar dochter meegenomen.

Toen het hoofd van de Maria José school de moeder telefonisch om inlichtingen vroeg over het prinsje, kreeg deze te horen dat hij zich geen zorgen behoefde te maken en dat haar dochter het jongetje naar Genève had genomen voor een medisch onderzoek.

Informaties bij de politie in Genève en leden van de Perzische legatie in Bern leverden echter geen bevestiging op van de aanwezigheid der prinses en haar twee kinderen in Genève.

De politie vermoedt dat het drietal naar Saanen bij Gstaad is gegaan om daar de trein naar Montreux te nemen. Van Montreux uit zou de prinses gemakkelijk de trein naar Frankrijk, haar geboortegrond hebben kunnen nemen.

Voordat de prinses naar Zwitserland kwam, had zij al vergeefse pogingen gedaan de kleine Ali, die mogelijk eens Sjah van Perzië zal zijn, naar Frankrijk te brengen. Zij woonde toen in een hotel in Rome, dat op verzoek van de Perzische autoriteiten door de politie werd bewaakt.

Intussen is aan alle grensposten de instructie doorgegeven uit te zien naar de prinses en haar twee zoons.

De Franse politie verklaarde gisteravond niet bekend te zijn met een grensoverschrijding door de Perzische prinses. Zij beschikte over berichten volgens welke de prinses uit Gstaad was verdwenen, doch kon verder geen commentaar leveren.

In officiële kringen werd verklaard dat, zo de prinses er in geslaagd was met haar zoontje naar Frankrijk te ontkomen, zij door geen enkele wettelijke bepaling gedwongen kon worden tegen haar wil naar Perzië te gaan.

„De prinses is Frans onderdaan van geboorte", zei een Franse functionaris. „Zij is daarom volkomen vrij in haar geboorteland. Evenzo valt prins Ali Patrick onder een wet, die van toepassing is op de kinderen van Franse onderdanen."

Bern. — De Perzische legatie te Bern heeft verklaard, dat de zevenjarige prins Ali Patrick een neefje van de sjah, geen kroonprins van Perzië is. Zijn vader — een broer van de sjah die vorig jaar bij een vliegtuigongeluk om het leven is gekomen — had die titel nooit gehad.

De moeder van het kind, mevrouw Christiane Cholewsky, heeft niet het recht de naam van haar overleden echtgenoot te voeren, aldus de legatie.

De voogdij over het kind was aan de sjah toevertrouwd en niet aan de moeder.

Inmiddels is de huidige verblijfplaats van de jonge prins steeds onbekend.

Geen zoon maar een dochter

Vollenhove. — De heer S., een gelukkige vader uit Vollenhove, die door de dokter gelukgewenst werd met de woorden: „Een flinke baas, hoor!", ijlde naar het gemeentehuis om daar aangifte te doen van de geboorte van een welgeschapen zoon Andries. Van het gemeentehuis snelde hij naar de drukker, bij wie hij geboortekaartjes bestelde. Korte tijd daarna werden de kaartjes aan zijn adres afgeleverd.

De moeder, die later vroeg haar zoon te mogen zien, kwam echter tot de ontdekking, dat zij geen zoon, maar een dochter het leven had geschonken. Vader S. heeft heel wat werk moeten verzetten om de vergissing te herstellen. Hij had het woordje „baas" van de dokter wat al te letterlijk opgevat....

Schijnbare arme man stierf rijk

Amsterdam. — Een ogenschijnlijk arme man, de heer Bekker uit Conradstraat te Amsterdam, blijkt nu hij enkele dagen geleden is overleden, ongeveer 65.500 Ant. crt. aan roerende en onroerende goederen te hebben bezeten. Al deze bezittingen — de eigendomsbewijzen van drie huizen en een villa, een banktegoed, een girorekening en obligaties en aandelen zijn aan de erfgenamen ter hand gesteld.

Een buurman, die dagen lang geen geluid in de woning had gehoord en merkte dat de post zich steeds hoger opstapelde, waarschuwde de politie, die bij huiszoeking de heer Bekker dood aantrof, en het vermogen vond, met nog een overdadig gevulde provisiekast (genoeg voor jaren) en een goed gevulde garderobe.

Chelsea verslaat Sunderland

Londen. — Chelsea, de Londense eerste divisie club, heeft haar voorsprong in de voetbalkampioenschappen der Engelse Football League versterkt door Sunderland met 2-1 te verslaan. Chelsea heeft thans 44 punten uit 36 gespeelde partijen. Op de tweede plaats komt Wolverhampton Wanderers, de kampioen van het vorig jaar, met 41 punten uit 34 partijen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:

17.00 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.20 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.40 Nederlands commentaar
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 Sexteto Antilliano
21.45 Londense Studio Concert
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER.

17.00 5 O'clock tea.
17.30 Duitse Muzikanten
17.45 Hollands kwartiertje
18.00 Antilliaanse muziek
18.15 Noordamerikaanse muziek.
18.30 Met de jarigen in de lucht.
19.30 Hoorspel „Un amor frente al destino.
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.00 Foto Luxor programma
20.30 Hoorspel „Frente al pecado de ayer".
20.45 Gezusters Heyer
21.15 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

Radio Kelkboom

17.33 Cocktail Musical
18.00 Musica
18.15 Cumpleaños Feliz.
18.30 Dinermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 „Frente al pecado de ayer"
20.30 Kookpraatje
20.45 Quizz programma
21.30 Peticiones
22.00 Sluiting.

VOZ DI ARUBA.

18.30 Verzoekplaten.
19.05 Nieuws
19.15 Een Hollands Deuntje
19.20 Nieuws
19.30 Hoorspel „Un Amor Frente al Destino"
19.45 Speciaal Programma
20.00 Nieuws
20.10 Een Antilliaans Deuntje
20.15 Klassieke muziek
20.45 Populaire Muziek
21.15 Nieuws
21.15 Programma van Mario S. Arends N. V.
22.30 Sluiting.

AVROS

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Klassiek concert.
20.55 Nieuws
21.30 Sluiting.

P. C. J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.19 Ned. volksliedjes
19.31 Een zet voor Ned. Ant.
19.37 Op de man af
19.57 U vraagt wij draaien.
20.18 Kerknieuws.
20.21 Reportage
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel. 2928

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. 2 April 12.00 uur: S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel 4445
Bij geen gehoor nadere inlichtingen tel. 2400.

Materialen Afdeling:
P. Berends tel. 3461

C.S.M.

Rederij:
H. Poot. tel. 2570

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30
W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel. 2932

THEATER ASIENTO.

„Shield for Murder".
Geen kinderen beneden 18 jaar.

Beurs Amsterdam

Kon. Olie aandelen	601 1/8
Unilever cert. van aand.	391 3/4
Philips pref.	366 7/8
Philips aandelen	194 3/8
AKU aandelen	302 1/4
Ned. Scheepvaartunie aand.	182 1/2
KNSM aandelen	177 1/8
KPM aandelen	172 5/8
Ned. Handel Mij. cert.	228 3/4
Nat. Handelsbank aand.	166 3/4
Escomptobank aandelen	145
HVA aandelen	148 7/8
Amsterdam Rubber aand.	115 1/8
Ver. Deli Maatschappijen	146 3/8
Aniem Nat. Bezit	84 1/4
3% dollar Obl. Ned. '47	97 7/16
3% Obl. Ned. '47	100 7/16
Holland-Amerika Lijn aand.	188 7/8
Walvisvaart aandelen	79 1/2
Amsterdamse Bank aand.	248 3/4
Holl. Bank Unie cert. van aand.	256 1/4
Billiton 2e rubriek	335
Billiton 1e rubriek	399 1/2
Overzeese Gas Mij.	144 3/4
Borsumij aandelen	113 5/8
Lindeteves aandelen	224 1/2
Royal Dutch Am. Shares in	$ 52,50 bieden
Rott. Bank aandelen	214 1/4
Curaçaose Handel Mij.	269
Wm. H. Muller & Co. nat. bezit.	236

Beurs Caracas

Caracas. — De verhandelde waarden aan de Beurs te Caracas zijn:

2 Bs. 267.500 Centro Simón Bolívar 3a emisión	90
2 Bs. 87.000 Centro Simón Bolívar 2a emisión	92
6 Bs. 120.000 Centro Simón Bolívar 7a emisión	83
6 960 acciones Elec. de Caracas	187
1 200 acciones Seguros La Seguridad	500
2 48 acciones Banco Central	62
1 20 acciones Venezuela de Tabaco c/d	270
1 10 acciones Cerveceria Zulia	220
1 25 acciones Banco Maracaibo total pag.	300
1 5 acciones Banco Mercantil	930
2 832 derechos Elec. de Caracas	50%

Koersen:

Banco Central	—
Banco Venezuela	—
Banco Maracaibo total pag.	295
Banco Industrial	—
Banco Caracas	2.900
Banco Caracas	11.600
Banco Mercantil	—
Seguros La Nacional	155
Seguros La Previsora	1.150
Envases Venezolanos	—
Hotelera Venezolana	101
Venezolana de Tabaco (acciones c/d)	270
Venezolana de Tabaco (acciones s/d)	—
Luz Eléc. de Venezuela	90
Luz Eléc. de Venezuela	100
Electricidad de Caracas	137
Elec. de Caracas (derechos)	9.50
Electricidad de Caracas (bonos A)	—
Electricidad de Caracas (bonos B)	—
Cerveceria de Caracas (acciones c/d)	—
Cerveceria de Caracas (acciones s/d)	—
Cervecería Zulia	210
Celanese Venezolana pref.	815
Celanese Venezolana ord.	32
Creole Petroleum Corp.	460
Coca-Cola	172
Venezolana de Cemento	270
Telares Caracas y Valencia	—
Savoy Candy preferidas	—
Sivensa	90
Perforación ordinarias	—
Inverdica 40% pagado	4,25
Inverdica total pagado	10.25
Cemento Carabobo	230
Centro Simón Bolívar 1a emisión	94
Centro Simón Bolívar 2a emisión	—
Centro Simón Bolívar 4a emisión	85
Centro Simón Bolívar 5a emisión	83,50
Centro Simón Bolívar 6a emisión	—
Centro Simón Bolívar 7a emisión	83

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Vergadering op MAANDAG, de 4de April 1955, des avonds 8.15 uur

Te behandelen onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Curaçaosch Verlofreglement 1946 (P.B. 1946, no. 34) (1954-1955-56).
4. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening van de 17de September 1954 (P.B. 1954 No. 73) tot vaststelling van de begroting van de Nederlandse Antillen voor het dienstjaar 1954 (2de Aanvullende begroting 1954) (1954-1955-40).

De Griffier,
VAN WEEL.

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan allen, die op de een of andere wijze belangstelling hebben betoond gedurende de ziekte en bij het overlijden van wijlen de Heer

Arturo Octavio Jesurun
(R.I.P.)

en zeer in het bijzonder aan de Eerw. Zusters en verpleegsters van het St. Elisabeth's Gasthuis en doktoren Benesch en VAN DER SAR voor hun oprechte toewijding bij de verpleging en behandeling van de dierbare overledene.

Namens de familie
BENJAMIN A. JESURUN

De Avonturen van ERIC DE NOORMAN

65—27. Alsof zij gehoorzamen aan een dringend bevel kijken allen, vriend en vijand, met een ruk omhoog, naar de lenige slanke gedaante, die zich met de soepelheid van een dier van de rotsen afzet en met een zachte plons op de lagere stenen neerkomt. Hij is nog te ver weg, dan dat iemand zijn gelaatstrekken zou kunnen onderscheiden, maar als hij met snelle schreden naderbij treedt, slaakt Erwin een juichende kreet: „Allan!"

Een golf van beroering gaat over de Heruli. Het wordt Heer Robart een ogenblik zwart voor de ogen. „Mijn zoon!" fluisterde hij, maar dan herstelt hij zich onmiddellijk. „Wacht!" roept de Heer der Heruli tot Erwin, die op Allan toe wil stormen. „Wacht, jonge Noorman! Breng mij bij hem........"

De beide krijgers, die de zwaargewonde vorst ondersteunen, voelen zich driftig terzijde geschoven. Kaarsrecht richt Robart zich op en hoewel hij slechts met moeite zijn evenwicht kan bewaren, doet hij een stap voorwaarts........

Heer Robart ziet slechts zijn doodgewaande jongen, hij ziet ook de vossenstaart in Allan's haar, de keten van berenklauwen om zijn hals......... „De proeven!" mompelt hij. „Mijn zoon...... een mán geworden.

De glorie van dit ogenblik is te veel voor de snel slinkende krachten van de Heer der Heruli. Hulpeloos zakt hij ineen en terwijl iedereen de adem inhoudt, is Allan reeds bij zijn vader. De jongen knielt bij hem neer en zijn hand glijdt aarzelend over de wapenuitrusting. Maar Robart heeft het bewustzijn reeds verloren afwezig staart Allan een ogenblik voor zich uit...... dan wendt hij langzaam de blik om en zijn ogen vinden wat zij zoeken! Bogul!!!

De sluwe bedrieger heeft van de algemene ontsteltenis gebruik willen maken om ongemerkt in de achterhoede te verdwijnen, maar hij vindt twee grimmige Noormannen op zijn weg en trillend van angst ziet hij het sombere vuur branden in Allan's ogen. „Gij"! mompelt de zoon van Robart tussen de tanden. „Gij zijt de schuld van alles, ellendige! De wraak van een Heruli zal U treffen......" En met een langzame dreiging, die de Noormannen en de Heruli de adem beneemt, richt hij zich op.........